

הגאולה  
האמיתית והשלמה

סיון תשפ"ב  
(יוני 2022)

# עולף חדש

07

התרופה  
ל"מגיפה השקטה"  
// נעמה טוכפלד

20

הבנין שיאיר  
את ניו דלהי  
// מנחם מענדל  
אקסלרוד

## "ערכים" זה שם המשחק"

העיתונאי בועז ביסמוט, מספר על  
התפקיד החשוב בחייו, על הדרך שעבר  
עד הלום ועל הציפיות לעתיד טוב יותר.  
וגם: מה הוא חושב על מפת התקשורת  
היום ועל פריצת הרשתות החברתיות  
לחיינו < בנצי פרישמן < עמ' 12

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד



הרבי שליט"א מלך  
המשיח, אוהז בידו  
הקדושה בספר תורה



## [ חידוש החודש ]

על הילדים הקטנים שבזכותם קיבלנו את התורה,  
כאשר הודענו והכרזנו: "בנינו ערכים בעדנו".

לעתיד לבוא, יגלה הקב"ה באמצעות מלך המשיח  
את חידושי וסודות התורה הנעלים ביותר, אותם  
הטמין בתוך התורה, כנאמר "תורה חדשה מאתי  
תצא", מלך המשיח בהיותו נביא גדול וחכם יותר  
משלמה יוריד את הסודות הנעלים הללו לשכלו של  
כל יהודי ואף ילמד תורה עם כל עם ישראל.

ולכן מברכים בכל יום מחדש בברכות השחר את  
ברכת התורה ומסיימים "ברוך אתה ה' נותן התורה"  
- לשון הווה. כך גם בעת שעולה היהודי לתורה  
בבית הכנסת, כאשר הוא מברך בנוסח זה.

הרבי שליט"א מלך המשיח מעורר כי מידי שנה  
בחג השבועות יתאספו הילדים לשמיעת "עשרת  
הדברות" כבמתן תורה בפעם הראשונה בה ניתנה  
התורה לכל ישראל אנשים נשים וטף. בדגש מיוחד

ענינו של חודש סיון הוא מתן תורה. האירוע  
המשמעותי הבולט ביותר, הרגע בו קיבלנו את  
התורה למרגלות הר סיני, בהתגלות אלוהית כמותה  
לא היה ולא יהיה מעולם. היה זה לאחר צאתם של  
בני ישראל מארץ מצרים, כשלאחר חמישים יום  
הגיעו הם לרגע הנכסף, בו דיבר אלינו הקב"ה ומסר  
למשה רבינו את התורה.

בנוסף, חשוב לדעת כי התורה ניתנת כל יום מחדש



## [ מדורים ]

בנימה אישית < 7 / בזכות נשים  
< 8 / אמונה ומדע < 9 / משל  
ונמשל < 10 / טיפ לחיים < 11 /  
יש לי ענין < 19 / יגעת ומצאת <  
22 / תחנות מסע < 23

נא לשמור על קדושת הגליון

### [ 18 ] 2800 עבדים

בגד בעל ארבע כנפות אותו לובש היהודי על גופו מביא לו שכר מפתיע במיוחד: אלפיים ושמונה מאות עבדים שישמשו בגאולה השלמה את מי שלובש את הציצית. לשם מה צריך את כל אותם עבדים? // אריה קירשנזפט

### [ 20 ] אור במיין בזאר

המקום ממנו התחילה מהפיכת חב"ד בהודו. השליח הרב עקיבא סודרי, מנהל בית חב"ד בדלהי מספר על השליחות במדינה בה נדמה שהזמן עצר מלכת, ועל הבית החם שממתין לכל מטייל // מנחם מענדל אקסלרוד

### [ 04 ] דווקא בניו יורק

הגעתו של הרבי שליט"א מלך המשיח לחופי ארצות הברית, לפני שמונים ואחת שנה, הביאה לשינוי עולמי ופעולה ראשונה מסוגה להבאת הגאולה האמיתית והשלימה. דווקא שם זה קורה // שלום דובער ישראלי

### [ 12 ] עם הילדים תחת הטלית

כשמאחוריו עשרות שנות עיתונאות בכלי התקשורת הבולטים, מתייצב בועז ביסמוט לספר על הדברים שמרגשים אותו בחיים, ועל הדרך אליה צריך לכוון היום בישראל. ריאיון מלא אמונה // בנצי פרישמן

# עולם חדש מעבר לפינה

ברגע שבו קיבלו עם ישראל את התורה, ירדה המנוחה לעולם. ההוראות והחוקים הביאו לסדר לא רק אצל עם ישראל, אלא השפיעו בבת אחת על הבריאה כולה שעד אז הייתה במתח בלתי פוסק • איך אפשר למצוא שוב ושוב את החידוש בלימוד התורה וכיצד משפיע זה על סביבתנו • האם אנו יכולים להפוך את קיום המצוות לחלק בלתי נפרד מאיתנו • ועל המהפך העולמי שהחל לפני 81 שנה דווקא בארצות הברית

עיבוד: שלום דובער ישראלי

## צדיק מטרה בחיים



מרוץ החיים הבלתי פוסק לא מרפה מאיתנו. לכל אחד יש אתגרים, דאגות, ואפילו סתם שגרה יומיומית של עבודה או לימודים, מה שלא מאפשר לנו חיים של מנוחה ורגיעה אמיתית וקבועה. אבל בהחלט אפשר אחרת. כדי לכתוב את המתכון למנוחה אמיתית צריך להבין קודם מה מביא את האדם למצב של אי שקט תמידי.

כמה אלפי שנים אחורה, גם העולם שלנו היה חסר מנוחה. אמנם למתבונן מהצד נראה שהעולם שלנו נמצא, קיים וכך גם ימשיך הלאה לנצח, אבל התוכנית המקורית של הבורא לא הייתה כך. וליתר דיוק, המציאות הייתה יכולה להיות אחרת.

נאמר בספרים שאלוקים ברא את העולם על תנאי ולזמן קצוב, והודיע שבאם ישראל יקבלו את התורה בכוא העת, מה טוב, אך באם לא, 'סוגרים את הבסטה' והגלגל חוזר אחורה לעידן טרום הבריאה.

מה היה בסוף? בהר סיני קיבלנו את התורה ומאז היקום ממשיך ומתקיים עד עצם היום הזה, אבל עד לאותו רגע, העולם היה חסר מנוחה מה יעלה בגורלו באותה שעה קריטית, כאשר תינתן התורה לישראל.

כאשר עם ישראל קיבל את התורה ירדה שלוה על העולם והבריאה כולה, כי התורה וקיומה היא המטרה שלשמה נברא העולם, וכאשר המטרה ניצבת ברורה וגלויה, כל מה שמסביב מתגמד ונעשה טפל למרכז, למטרה והתכלית.

### אלפי חלקים, תמונה אחת

זהו הסוד שדרכו כל אחד יכול להגיע אל המנוחה הנכספת: ממש כמו בהרכבת פאזל, הרבה יותר קל לחבר את כל החלקים כאשר

יודעים מראש כיצד נראית התמונה הגדולה, אפילו כשמדובר באלפי חלקים. אותו הדבר - באם מטרת החיים עומדת לנגד עינינו, כל המכשולים, האתגרים והדרישות המשתנות לפי צו השעה והמקום, מתגמדים אל מול המטרה הגדולה.

המידע החשוב הזה מאפשר לנו לראות את קצה המסע ותכליתו, וכך כל הדרך להרכבת הפאזל קלה יותר ומוצלחת יותר. מי שמטרת חייו ניצבת מולו בצורה ברורה ומוקדת, חי בצורה מוצלחת ורגועה יותר, וממש כמו ספירלה חיובית הוא גם מקרין את שלוותו על כל הסביבה שלו.

### חזר במטרה היחידה

התורה גילתה והציבה מול העיניים את המטרה של העולם, ומאז העולם נעשה שליו ונינוח יותר, ומנוחה זו מקרינה וחודרת לכל החלקים הקטנים של העולם בעבודה היומיומית של יהודי, והטוב הזה משפיע ישירות גם על האומות שמסביב להתנהג זה לזה בשלום ובשיתוף פעולה הדדי לאור הצו האלוקי של 'שבע מצוות בני נח'.

זהו למעשה סוד המנוחה: העבודה של יהודי בקיום המצוות, עם כל המורכבות והפרטים הכלולים בה צריכה להיות מוארת וחודרת במטרה, שהיא התמונה הגדולה של הפאזל, למלא את רצון ה' להכשיר את העולם לגילוי הגדול בגאולה השלימה והקרובה. כך החיים שמלאים באינספור פרטים, נעשים חלק ממטרה אחת ויחידה שהיא לקיים את רצון ה', בדרך אל היעד האחרון, בהתגלותו של הרבי שליט"א מלך המשיח בקרוב ממש בגאולה האמיתית והשלימה.

עם כל

המורכבות

והפרטים

הכלולים בה

צריכה להיות

מוארת וחודרה

במטרה, שהיא

התמונה הגדולה

של הפאזל,

לפלא את רצון

ה' להכשיר

את העולם

לגילוי הגדול

בגאולה השלימה

והקרובה

# 3.

## להתרגל לעצמאות

בדרך לגאולה ישנו עיקרון בסיסי האומר שבסוף צריכים לדעת להסתדר לבד. לכל הורה, מורה ומחנך ברור שהמצב שבו ילד מקבל הכל עם כפית לתוך הפה אינו מצב אידיאלי, כי בסופו של דבר הילד יגדל, ויצטרך לדעת להשתמש לבד בכלים שהוא קיבל בשנות הילדות.

הדוגמא הטובה ביותר לכך היא נר: כדי להדליק נר לא צריכים לעמוד לידו לנצח עם גפרור בועה. מספיק פעם אחת להדליק את הגפרור, להצמיד אותו אל הפתילה, וזהו, הנר מעצמו דולק ומאיר את סביבתו.

זהו חינוך נכון, לתת למחונך את הכלים להסתדר עצמאית בכל סיטואציה, בלי אבא או אמא לידו, עד שבבוא היום הוא יוכל אפילו להפוך את הגלגל, כך שהילד הקטן שאנחנו בעצמנו חונכים 'עוקף' אותנו והוא יכול ללמד אותנו דברים חדשים.

הילד הוא רק משל. גם את עצמנו אנחנו 'מחנכים' לכל מיני הרגלים טובים, אבל המטרה היא שבסוף נעשה זאת 'לבד', מעצמנו. למשל: כאשר לומדים עניין מסוים, זה צריך להיחקק במוחנו חזק כל כך עד שלא נצטרך לשוב וללמוד זאת שוב, בשיטה כזו הלימוד 'צף' אוטומטית במוח הזיכרון מבלי צורך לפתוח שוב את הספר.

כך גם בקיום המצוות: המדד לחינוך עצמי טוב הוא כאשר המצוות מתקיימות 'מעצמן' (לא כרוכזות חלילה, אלא) באופן שהגוף כבר מורגל לכך, כלומר, קיום המצוות לא בא לגוף כפקודה ממישהו זה, אלא הגוף מצד עצמו מעוניין ורוצה לכבד את הפעולה בלי שיהיה צורך "להזכיר לו".

### לא פעולה טכנית

במופעי קרקס אפשר לראות חתול מנומס ואינטליגנטי, אבל כל בר דעת מבין שהחתול לא קיבל תעודת השכלה כלשהי, אלא הוא פשוט מאולץ. לולי העידוד המתמיד מהמאמן, החתול ימצא את ההזדמנות הראשונה שתהיה לו כדי לעזוב את הכל ולחזור להיות חתול רגיל.

הדרך להרגיל את הגוף שלנו לקיים את המצוות 'מעצמו' יכולה להיות בשיטה של אילוף, אבל אז המצוות באות כדבר נוסף עליו, ממש כמו החתול. הדרך להקנות לגוף חינוך אמיתי, הוא לגלות את מה שהוא באמת, שיש בו את כח עצמותו של הבורא יתברך, ולכן כשהוא מקיים מצווה, זו לא פעולה טכנית אלא זה הוא עצמו, זה חלק ממנו ממש.

### הילד של ההיסטוריה

הדור שלנו הוא כמו הילד הקטן של ההיסטוריה שקיבל את החינוך מכל גדולי הרוח שקדמו לנו לאורך הדורות, אבל למרות זאת יש לנו את הכוח להפנים את החינוך שקיבלנו כך שזה יהיה דבר "שלנו", מבלי צורך בהישענות על הדורות הקודמים.

ויותר מכך: מכיוון שאנו הדור שיזכה לפתוח את פרק התכלית של העולם - הגאולה השלימה, הרי שבכוחנו להטות את הכף ולהביא תועלת וגאולה (לא רק לדור שלנו, אלא) לכל הדורות הקודמים!

עובדה זו גורמת שמחה וחשק יותר בעבודתנו, ומתוך שמחה זו יש לנו כח להאיר את עצמנו ואת כל הסביבה ולהביא גאולה אמיתית ושלימה לנו, ולעולם כולו, תיכף ומיד ממש.



לעבוד את ה' - כמו נר שדולק

# 2.

## העולם לקראת חידוש

ככה? כי גם בתורה לא הכל גלוי, ומהתורה, שהיא תרשימי התב"ע של העולם, זה משתלשל למצב הזה שבו גם אלוקים נעלם.

ולכן, מיד עם התגלות התורה החדשה, גם העולם יחווה שינוי דרסטי ברמה שאנו לא מכירים, עולם חדש וארץ חדשה. הבורא יהיה גלוי וניכר בכל חלק ופרט בעולם וכל אחד יוכל לחוש אותו ממש באופן המוחשי ביותר.

זאת המשוואה: ככל שהתורה גלויה יותר כך העולם מסתיר פחות את הבורא, וכל גילוי קטן בתורה מביא גאולה לעולם וממשיך גילוי אלוקי קטן לתוכו. החידוש של התורה ("התורה החדשה") שיתגלה בקרוב עתיד לשנות כליל את התמונה, ולהביא את גילוי הקדוש ברוך הוא בשיא השלימות אל עולמנו.

### היום יותר מבעבר

והעידן הזה כל כך קרוב. כל הביטויים בתלמוד על "אותו הזמן" הולכים ומתממשים אחד לאחד, ביחד עם הניסים הגלויים שמבשרים על התגלותו של מלך המשיח. אם כבר לפני עשרות שנים זכינו לשמוע מפי הרבי הקודם שכל העבודה המוטלת עלינו הסתיימה ובגמרה, הרי שהיום לאחר ההפצה חסרת התקדים של תורה ויהדות בכל העולם כולו, אין ספק שהעולם מוכן יותר מבעבר ומוכשר לקבל את הבשורה והתקופה החדשה של הגאולה, יחד עם התורה החדשה והעולם החדש.

לנו רק נותר להתחדש בעצמנו ולהיות ערוכים לחידוש בעולם, ואחת הדרכים לכך היא על ידי שאנחנו מחדשים בלימוד התורה, שכאמור, יוצר חידוש גם בעולם, בדרך לחידוש התורה והעולם על ידי הקדוש ברוך הוא, כבר היום - מיד ממש.

את אותה תורה שקיבלנו אז, לפני למעלה משלושת אלפים שנה, אנחנו מקבלים גם היום, ובכל יום, אבל בצורה חדשה לחלוטין. חדש ממש.

אם כל דבר דורש באופן טבעי התחדשות ושכירת שגרה, הרי שגם התורה מתחדשת כל הזמן. יש כמובן את חג השבועות שבו מציינים כל שנה את קבלת התורה, ואז מתחדש שוב אותו אירוע מכונן והתורה כאילו ניתנת לנו מחדש, כמו בפעם הראשונה ואף יותר. אבל לא רק בחג השבועות זה קורה.

את התורה אנו מקבלים בכל יום ויום מחדש ממש. חכמינו אומרים שההסתכלות על התורה צריכה להיות כמו על ידיעה חדשה טרייה, שכך הלימוד בתורה נהיה חויתי וחי יותר.

אבל, ההתחדשות היומיומית הזו, כמו גם ההתחדשות השנתית בחג השבועות היא כאין ואפס לעומת ההתחדשות האמיתית: בכל "מתן תורה קטן" שאנו חווים בכל יום ומידי שנה, ניתן לומר בגדול ש'הסרט חוזר על עצמו'. התורה היא אותה תורה אם כי בגירסה מעודכנת וחדשה יותר, אבל בקרוב המציאות תשתנה לכלי הכר.

כל מה שהכרנו עד עכשיו הוא כלום לעומת מה שהולך לקרות. בגאולה השלימה, יתגלה חלק חדש בתורה, משהו שלא היה קודם - תורה חדשה ממש. כל התורה שאדם לומד היום נחשבת כמו הכל וכלום לעומת התורה החדשה שתתגלה בעידן הגאולה.

### השלכה מיידית

לחידוש האדיר שיתגלה בתורה יהיו השלכות מיידיות על העולם שלנו.

המציאות כיום היא שהבורא נסתר מאיתנו. למה זה



להרים את העולם, דווקא מלמטה. ניו יורק, ניר מושבו של מלך המשיח

- [המציאות היא שדווקא במקום כה מרוחק מארץ ישראל ומהר סיני, התרחבה והתפשטה הפצת החסידות בכל העולם כולו ממש, הרבה יותר מכפי שהיה בדורות הקודמים, והסיבה לכך היא כאמור, שדווקא על ידי הרמת המקום הנמוך אפשר להעלות את העולם כולו ולהמשיך בו את הגאולה האמיתית והשלימה.](#)
- [לנו רק נותר לעכל את המצב שבו אנו עומדים, שבו אנחנו מחוברים ממש עם עצמותו ומהותו של הקדוש ברוך הוא ממש, ועד שאנחנו נעשים כשותפים איתו בכריאה כולה, ולכן נחויג שאנו נסכים, נרצה ונכריז שהגאולה כבר נמצאת בפשטות, והנה הנה זוכים לראות זאת ממש בגלוי.](#)

## מהפכות מתחילות מלמטה

4.

לאחר גילוי תורת החסידות על ידי הבעל שם טוב (לפני כ-300 שנה) נוסף כח חזק יותר שלא ניתן קודם, לגלות איך העולם עצמו הוא אלוקות. אבל בגילוי החסידות היו כמה שלבים מרכזיים, כשבכל אחד מהם ההפצה והפרסום של תורת החסידות קיבלה מימד חדש ועוצמתי יותר.

לאחר הבעל שם טוב, התגלתה תורת חסידות חב"ד על ידי אדמו"ר הזקן (רבי שניאור זלמן, מחבר ספר התניא). תורת חסידות חב"ד מתמקדת בהלבשת הרעיונות העמוקים והמופשטים דווקא בתוך שכל האדם, והיא נותנת כח חזק יותר לגלות את מציאותו האמיתית של העולם.

מאז דורו של אדמו"ר הזקן נדד מרכז החסידות ברוסיה ממקום למקום, עד שהגיע - לפני שמונים שנה - אל התחנה הנוכחית והסופית ב-770 שבברוקלין ניו יורק.

### דווקא מלמטה

וממש הפוך מההיגיון, המציאות היא שדווקא במקום כה מרוחק מארץ ישראל ומהר סיני, התרחבה והתפשטה הפצת החסידות בכל העולם כולו ממש, הרבה יותר מכפי שהיה בדורות הקודמים, והסיבה לכך היא כאמור, שדווקא על ידי הרמת המקום הנמוך אפשר להעלות את העולם כולו ולהמשיך בו את הגאולה האמיתית והשלימה.

לנו רק נותר לעכל את המצב שבו אנו עומדים, שבו אנחנו מחוברים ממש עם עצמותו ומהותו של הקדוש ברוך הוא ממש, ועד שאנחנו נעשים כשותפים איתו בכריאה כולה, ולכן נחויג שאנו נסכים, נרצה ונכריז שהגאולה כבר נמצאת בפשטות, והנה הנה זוכים לראות זאת ממש בגלוי.

כמו שמגלים בגוף את מציאותו האמיתית, שהוא עצמו רוצה וחפץ לפעול לפי הצו האלוקי, כך בדיוק קורה ומתרחש בעולם. העבודה של דורנו היא לגלות איך העולם עצמו הוא אלוקות.

בעבר, היה כמו קיר בטון שחצץ בין כל מציאות גשמית כלשהי לבין רוחניות. השמיים לה, והארץ ניתנה לנו, לבני האדם. אבל במתן תורה הבורא החליט להסיר את המחיצה הזו ולתת לנו את האפשרות והכח לחבר ולהכניס גם בתוך העולם את המציאות של הבורא.

מקובל לחשוב שמי שנמצא גבוה יותר יכול להשפיע יותר, ובצדק. ככל שאתה בתפקיד מפתח בכיר, אתה יכול לשלוט ולהשפיע יותר על הסביבה. אבל למרות זאת, הכח למלא את המשאלה של הבורא ניתן דווקא לנו - העולם הזה הגשמי והנמוך ביותר. לנו שמור הכח לזכך את החומר והגשמיות ולהביא את התגלות הקדוש ברוך הוא למטה.

דומה הדבר למנוף באתר בניה שמנסה להרים ערימה של בלוקים. כדי להצליח להרים את הכל ביחד, חייבים להרים את הבלוקים דווקא מלמטה, וכך תתרומם כל הערימה כולה, אפילו הבלוקים שיושבים למעלה בשורות הגבוהות. כך גם בסולם העולמות - כאשר נצליח 'להרים' את העולם שלנו, שהוא הנמוך ביותר, יתרוממו גם כל העולמות העליונים והגבוהים ביותר.

### שלבים בהתגלות

הסרת המחיצה במתן תורה לא הייתה המילה האחרונה. אמנם אז נפתחה האפשרות לחבר 'עליונים' ו'תחתונים', אבל שלב נוסף ולא פחות משמעותי התרחש לפני כשמונים שנה:

# [ בנימה אישית // נעמה טונפלד ]

## התרופה למגיפה העולמית

הבעיה הגדולה המאיימת על שלמות העולם, ומה הפתרון ל"מגיפה השקטה"? מדוע דווקא בעולם מלא שפע, מרגישים בני האדם מחסור באושר

### צריכה עזרה? תעזרי!

מסופר כי הגיעה פעם נערה ליחידות לרכי שליט"א מלך המשיח ובידה קלסר עמוס ניירת שכל עניינה הוא חוות דעת מקצועיות וקליניות של פסיכולוגים ופסיכיאטרים הקובעים כי היא דיכאונית, סובלת מכל מיני הפרעות ולא תוכל לתפקד ברמה המינימלית במהלך חייה, היא ביקשה עצה וברכה ונראה שאיבדה כל תקווה מעצמה.

הרכי שליט"א מלך המשיח התעניין במעשיה ובלמודיה, ונתן לה משימה:

בכל יום, בשעת ארוחת הצהריים טרם ישיבתה לסעודה, שתקדים להתייבב בחדר האוכל, לסדר מנות על השולחן, תעבור בין חברותיה ותשאל מה צריך ומה חסר להן ובאופן כללי תעמוד לרשותן.

הנערה הסתייגה: אני אעמוד לשרת את חברותיי, כיצד הדבר יועיל לי?

אך הרכי שליט"א מלך המשיח שלח אותה למשימה זו והניח בצד את הקלסר העבה, כאומר - אין זה ולא כלום.

אכן, הנערה חזרה למקום לימודיה והחליטה לנסות את השיטה. בכל יום הגיעה מעט מוקדם יותר לחדר האוכל, סעדה את ליבה ואז שימשה כתורנית הארוחות.

הסתובבה בין השולחנות, מילאה חוסרים, סייעה בבקשות ומילאה צלחות. תוך זמן קצר הרגישה הנערה שיש לה מטרה ויעד.

היא הפכה אהודה יותר בקרב חברותיה, שראו בה כתובת לדברים נוספים, היא השתלבה בפעילות חברתית רחבה יותר וכל זכר לאותן חוות דעת קודרות על תפקודה של הנערה בחברה התנדף כלא היה. כשהגיעה לגיל שידוכין מצאה את זיווגה והקימה איתו בית נאמן ומשפחה עניפה. ותמיד זכרה את נקודת המפנה: הרגע שבו אמר לה הרכי שליט"א מלך המשיח לעמוד בחדר האוכל ולשמש כתורנית.

מה למדנו? שלא צריך כסף כדי להיות מאושר, ודיכאון איננו גזירת גורל עולמית (וגם בו יש דרכים לטפל בשיטות ורפואות שונות ברמה האישית). דווקא הנתניה והעזרה ההדדית של פתיחת הלב היא זו שמביאה את מדד האושר קרוב אלינו. ■



האם הכסף הוא מקור האושר?

נפתח בחדשות המבהילות: ארגון הבריאות העולמי הוציא הודעה רשמית כי עוד 8 שנים, דהיינו ב-2030 תהיה מגיפה עולמית. לא קורונה, לא מחלת לב או סרטן ל"ע ולא שום מחלה מדבקת אחרת.

האירוע שממנו מבוהלים המומחים נקרא גם בשם "המגיפה השקטה", הדיכאון.

יותר מ-500 מיליון איש סביב העולם סובלים ממחלת הדיכאון, ועד 2030, חוזים המומחים, היא תהיה הנטל הגדול ביותר על החברה, הן מבחינה כלכלית והן מבחינה סוציולוגית.

על פניו נראה כי יש סתירה פנימית במציאות: ככל שהעולם מתקדם מבחינת טכנולוגית, תרופות חדשות מומצאות, פתרונות מתקדמים לבעיות של רעב, סניטציה, מלחמות ובערות מתפתחים כל העת, וחוקים רבים לרווחת האדם וחירותו עוברים במדינות העולם המתקדם, וככה כולם עצובים יותר.

לכאורה ניתן היה לחשוב שדווקא בדורות קודמים בהם התרחשו מלחמות, רעב כבד, קטסטרופות חברתיות, ופגעי טבע קשים הם המועדים יותר לפורענות.

אך משום מה, ככל שהעולם נהיה עשיר יותר שבע, נהנתן ומפונק יותר נפוצים יותר תרחישי אובדנות, מחלות נפשיות ודיכאונות.

העולם זקוק לריפוי, רק לא יודע איך.

### כשהכסף לא עוזר

בדו"ח של ארגון הבריאות העולמי הופיע פתרון קל: כסף.

ככל שהפרוטה תהיה מצויה בכיסם של בני האדם כך יקל עליהם להתמודד עם החיים, עם המציאות, ועם מה שהעולם הזה מזמן לנו.

אך נראה כי גם תקצוב אינסופי של קהילות ומדינות נחשלות אינו עוזר, אלא להיפך - מחמיר את הבעיה.

במדד האושר העולמי נמצא כי דווקא מדינות העולם המערבי כמו ארה"ב, צרפת, איטליה, בריטניה ובלגיה נשארו מחוץ לעשיריה הפותחת. ישראל, אם שאלתם, ממוקמת דווקא במקום התשיעי.

בניגוד לפחשבה כי מי שנותן - פתרוקן, האמת הפנימית היא שמי שנותן, מתמלא. אפילו אחד שאין לו הרבה לתת, כשהוא נותן משהו מעצמו, יותר משסביבתו נשכרת הוא יוצא נשכר מכך

מסוימות, אלא דווקא העזרה ההדדית, ההיחלצות לטובת האחר והנדיבות, הן אלו שהשפיעו על הנתונים, וזאת לאחר שנתיים קשות של קורונה שהכניסה חרדה ומתח בכל מקום.

האמת, זה לא מפתיע בכלל. תורת החסידות דיברה על זה עוד הרבה קודם. בניגוד למחשבה כי מי שנותן - מתרוקן, האמת הפנימית היא שמי שנותן, מתמלא. אפילו אחד שאין לו הרבה לתת, כשהוא נותן משהו מעצמו, יותר משסביבתו נשכרת הוא יוצא נשכר מכך.

הסיבה היא כי המנגנון הנפשי שעוסק בנתינה אינו נותן מקום למחשבות ולהתעסקות עצמית שמביאה לנפילת רוח.

יחסית ליוקר המחיה, איומי הטרור, המערכת הממשלתית הרעועה, השחיתות והחניון המידרדר ניתן היה לחשוב שנמצא את עצמנו בתחתית הרשימה. אך לא. ישראל משאירה מעצמות גדולות ומתקדמות מאחורה.

### עליה במדד הנדיבות

פרופ' ג'ון האליול, אחד משלושת עורכי הדו"ח חושף נתון מפתיע לגבי מדד האושר של שנת 2022:

"ההפתעה הגדולה הייתה כי באופן גלובלי, ראינו עליות גבוהות בכל מה שקשור לנדיבות בין בני אדם."

זאת אומרת, שלא כסף ולא פיתוח טכנולוגי הוא שהביא את נתוני האופטימיות למדינות

## על החלה ועל ההכלה

אחד מהטרנדים היום הוא ערב הפרשת חלה. ערב נשי במיוחד, מלא בקמח, חברות, ברכות ואחדות. אז חוץ מהכיף שבמפגש הנשי הזה, מה יש בה במצות הפרשת חלה? ומה הקשר שלה לחוה אימנו?

פרטית על נשמתם ושואה כללית על עמם - הבאה לידי ביטוי מספרי.

גם בתוך העם, האחדות האמיתית מתקיימת דווקא כשיש מחיצות בין כהנים, לויים וישראלים. ההבדלים אינם מהווים פירוד, זו האחדות האמיתית של עמנו שמורכב משונים.

### המתכון המנצח

לסיכום, התיקון לחטא עץ הדעת הוא על ידי מצוות חלה המדגישה שאין להשתמש בדבר שאינו במקומו כמו שלא נכניס פלפל שחור בעוגה מתקתקה... ואם באפייה עסקינן, לפניכן מתכון מצויין של שושי הלפרין לחלות מדהימות המהוות הזדמנות לקיום מצות הפרשת חלה (איך מקיימים? כתבו ברשת: "איך מפרישים חלה?").

רכיבים:

(הערה: הכוס במתכון הינה חד-פעמית המכילה 200 מ"ל).

2 קילו קמח - לנפות (אני קונה כבר מנופה, חוסך את הבלאגן).

1 וחצי כוס סוכר.

2 כפות מלח.

4 כפות שמרים יבשים.

2/3 כוס שמן.

2 כוסות מים רותחים.

3 כוסות מים קרים.

אופן ההכנה:

ממיסים את הסוכר והמלח במים הרותחים ולאחר מכן מוסיפים את המים הקרים.

מכניסים לקערה: מים (עם הסוכר והמלח), קמח, שמרים ובסוף שמן ולשים.

מפעילים תנור על 200-190 מעלות. מתפחים עד שהבצק מכפיל גפח. מפרישים חלה וקולעים חלות. מתפחים שוב עד שהחלות מכפילות את עצמן.

מכינים בלילה מביצה, כפית דבש ו-2 כפות מים. מורחים על החלות בזוויות שלא ייפגע נפחן וזורים המון שומשום.

אופים חצי שעה או עד להשחמה ונהנים מ... תענוג של חלה לכבוד שבת המלכה!

הטור מבוסס בחלקו על שיחת הרבי שליט"א מלך המשיח בליקוטי שיחות חלק ב', עמ' 584 והלאה. ■



הפרשת חלה, המצווה שמלמדת אותנו איך מתאחדים

### האחדות האמיתית מתקיימת דווקא כשיש מחיצות בין כהנים, לויים וישראלים. ההבדלים אינם מהווים פירוד, זו האחדות האמיתית של עמנו שמורכב משונים

אז כמו שלא מערבבים שמן במים, כך אין לבחורה יהודיה מה לעשות עם בחור לא יהודי, ולא רק בגלל שמחר נמצא את גווייתה בבזר מים ליד כפר ערבי עויין... אלא כי זה לא עובד ביחד - גם אם הבחור עדין, חכם, וטוב לב...

ההתבוללות נוגסת בנו, ורק הבידול בין ישראל לעמים ישמור על שלמות עמנו. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה פרסמה לאחרונה נתונים על יהדות ישראל והתפוצות, מהם עולה כי בסוף 2020, מספר היהודים בעולם עמד על 15.2 מיליון. בשנת 1939, ערב פרוץ מלחמת העולם השנייה, מספר היהודים בעולם היה 16.6 מיליון. מנתונים אלו עולה השאלה כיצד לא הדבקנו בשמונת העשורים שחלפו את הפער? התשובה טמונה בשואה השקטה המתחוללת, כשאלפי אלפים מבנינו ובנותינו נכחדים מהעם היהודי עקב נישואי תערובת וממיטים בכך שואה

הפוך: נוטלים פיסת בצק ומפרישים אותה מהעיסה. פיסה זו נעשית קודש, ונאכלת בזמן המקדש על ידי הכהנים ואילו יתר העיסה נשאת חולין. הפרשת חלה בעצם מבצעת פירוד, ההיפך מאחדות.

ומדוע? כי מצווה זו באה ללמדנו שלא ננפנף בסיסמת האחדות כדי להתפשר חלילה על עקרונות התורה. נכון, האחדות ממש חשובה, וצריך לקרב כל יהודי ויהודיה, אך כאן מגיע האבל הגדול: אסור להשתמש בדבר שלא במקומו! כמו שבגן עדן אין סייגים, כך בחלה אין אחדות, דווקא בהפרדה מתבצעת המצווה.

דווקא בבית כנסת עם מחיצה כשהגברים עסוקים בתפילה ולא בהבטה על נשות חבריהם התפילה מקובלת; דווקא מי שאימו יהודיה הוא יהודי ולא כל מתנדב בצה"ל הופך בכך לכן העם הנבחר - עם כל הכבוד וההערכה המגיעים לו!

אחת משלוש המצוות הנשיות המהותיות היא הפרשת חלה, בה מפרישים חלק מהעיסה תרומה לה'. כנאמר בפרשת שלח שקראנו לאחרונה: "ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה".

האקט הסמלי הזה אומר - להפריש קודם כל ממה שיש לנו לאלוקים.

מדוע ניתנה מצוה זו דווקא לנשים? בגלל שחווה, האישה הראשונה, גרמה לחטא הראשון ומצוה זו ניתנה לנו לתיקון החטא.

מה בדיוק אירע שם? חווה שלא שמעה ישירות מפי הא-ל את הציווי לא לאכול מפרי העץ אמרה לנחש שהא-ל אוסר גם נגיעה בעץ, הנחש הערמומי דחף אותה על העץ ומלמל: "את רואה שלא אירע לך כלום? כך יהיה גם אם תאכלי" ומשם הכל היסטוריה...

כשורה התחווה, התוספת הזו גרמה לחטא חמור!

ידוע שחכמינו קבעו סייגים רבים למצוות, על פי ההוראה - "עשו משמרת למשמרת", במגמה להציב גדרות לפני התהום ולמנוע נפילה מהדהדת. מחובתנו להקפיד על הסייגים שהורו החכמים כמו על דברי התורה עצמם. אז מה היה כל כך גרוע בכך שחווה הוסיפה על איסור האכילה גם איסור נגיעה?

### גן עדן של פקום

עץ הדעת היה בגן עדן, מקום קדוש שאין לרע כל קשר אליו. בגן עדן לא היה שום חשש שהאדם ייכשל, לכן לא היה שם צורך בשום סייגים. כל דבר שעשה אדם פעל בו עלייה, וכל דבר שנמנע מלעשות, מנע ממנו עלייה! כאשר חווה הוסיפה על ציווי ה' גם איסור מגע בעץ, זה לא רק היה מיותר אלא אף היווה חיסרון.

אנו רואים שאותו עניין, עשיית סייגים - במקום אחד הוא הכרחי, ובמקום אחר הינו חיסרון, כדברי חז"ל: "כל המוסף - גורע".

### מתאחדים או נפרדים?

התורה ניתנה לעשות שלום בעולם - "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום". אולם במצוות חלה אנו עדים למעשה



# [ אמונה ומדע // רחל שאני ]

## ההיסטוריה חוזרת

אחרי ששמענו ולמדנו על יצורי ענק שחיו כאן לפני אלפי שנים, מתברר שכיום הולכים ומתגלים הסימנים לכך, שמראות דומים עומדים לחזור בקרוב

ותשרודנה עד לזמן המשיח.

ואז - יתהפך הגלגל.

"ירידת הדורות" שהסתמנה מאז חטא אדם הראשון ותפסה תאוצה לאחר המבול - תיעצר באחת.

קיצור תוחלת החיים, מזעור הגוף כמו גם טשטוש התודעה וניווך מנטלי - ייבלמו.

חז"ל מתארים את התקופה הראשונה שלאחר ביאת המשיח במילים שנשמעות כלקוחות מעולם אחר. הם מבטיחים שהחיים הביולוגיים ישובו למצבם האוטופי שהתקיים בעולם לפני שהכל החל מתדרדר.

אנשים יחיו שוב מאות שנים בכריאות אופטימלית, ובהמשך יזכו לחיי נצח.

החיות תהיינה תבוניות ו- צמחוניות כולן. "אריה כבקר יאכל תבן", וממילא "וגר זאב עם כבש". איך לא.

גם הבוטניקה המופלאה של גן העדן תשתקם ותתפשט שוב בעולם.

ובדומה לאותו צמח-ים אוסטרלי אדיר ממדים, כך "עתידה חיטה שתיתמר כדקל" (וואו, והגרעינים יהיו בגודל של) "כשתי כליות של שור הגדול". ארץ ישראל תוביל בכחול ובירוק "עתידין כל אילני סרק שבארץ ישראל שיטענו (יצמיחו) פירות.. וכל ההרים מנטפים עסיס (שמטפטף מהפירות הבשלים), וכל הגבעות דבש (עסיס תאנים בשלות) וחלב (שיטפטף מהעיזים החופשיות שאוכלות מהתאנים המתוקות)".

הגזמנו? לא מינייה ולא מקצתיה. זו איננה פנטזיה, אלא רק המקצת שבמקצת מהטוב הטבעי שנגנז לפני שנים כה רבות, ומתחיל סוף סוף לחזור הביתה. אל הפלנטה הכחולה היפהפיה שמלך העולם ברא באהבה במיוחד בשבילנו.

פשוט כדי להתוודע אלינו. ■

\*בראשית רבה י"ב

\*\*שבת צ"ב א'



צילום: Toby Hudson

זה שמתגלה מתחת לפני המים

**אנשים יחיו שוב מאות שנים בכריאות אופטימלית, ובהמשך יזכו לחיי נצח. החיות תהיינה תבוניות ו- צמחוניות כולן. "אריה כבקר יאכל תבן", וממילא "וגר זאב עם כבש". איך לא. הגזמנו? לא מינייה ולא מקצתיה. זו איננה פנטזיה, אלא רק המקצת שבמקצת מהטוב הטבעי שנגנז לפני שנים כה רבות, ומתחיל סוף סוף לחזור הביתה. אל הפלנטה הכחולה היפהפיה שמלך העולם ברא באהבה במיוחד בשבילנו**

המרגלים. שמונה מהם סחבו אותו כשהם נעזרים במערכת מוטות נשיאה.

בנוסף לבני האדם, הכתובים מתעדים גם חיות ענק קדמוניות בעלות מימדים לא נתפסים.

אם הלטאות של פעם היו דינוזאורים, מה הפלא שחיה בשם ראם (שכנראה נכחד) - נראתה כהר גבוה?

הלויתן ושור הבר האגדיים אמנם לא התגלו עדיין על ידי המדע, אך תורת החסידות מגלה שהן דווקא כן חיות גם עתה, חיים זואולוגיים-ביולוגיים למהדרין,

ידי בני ישראל, והיה אחד מקבוצת ענקים שנקראו "רפאים". אלה הבעיתו בגודלם העצום את המרגלים ששלח משה לתור את הארץ ("ונהי בעינינו כחגבים, וכן היינו בעיניהם").

בתקופות מאוחרות יותר מתועד גוליית ("שש אמות וזרת") ואחיו האימתניים, ורבים נוספים. אמנם גודלם המבעית וגילם המופלג של אלו, מייצג גם עוצמה רוחנית, אך ללא ספק הם היו גם בעלי מימדים פיזיים מדהימים.

גם הצמחים המוכרים לנו היום היו גדולים אז בהרבה, כאותו אשכול ענבים שדגמו

מחקרים רבים מתבצעים ברחבי העולם בניסיון להבין את ההשלכות של שינויי-אקלים דרמטיים הפוקדים לאחרונה את הפלנטה שלנו.

במהלך אחד המחקרים התגלתה "במקרה" תגלית ענק שאיש לא ציפה לה.

במחקר שעסק בתגובותיהם של עשבי-ים לשינויי האקלים, צללה קבוצת מדענים-ימיים במערב אוסטרליה ואספה דגימות של עשבי-ים שצמחו שם.

תוך פיענוח בדיקות גנטיות שנערכו לצמחים, נדהמו החוקרים לגלות שמה שנראה כמו שדה ימי של עשבים, איננו אלא אורגניזם (יצור חי) אחד ענק, שצמח והתפשט למימדים אדירים, עד לגודל של כמאתיים קילומטרים מרובעים!

ואם לא די בכך, המדענים טוענים כי על סמך בדיקות גנטיות נוספות הם מעריכים את גילו של היצור בכארבעת אלפים וחמש מאות שנים.

כיצד הצליח הגיגנט הזה להתפתח לממדים כאלה ולהשתלט על שטח כה עצום? המדענים מייחסים זאת לתכונותיו הגנטיות יוצאות הדופן. למשל, יש לו מספר כרומוזומים כפול מזה של רוב הצמחים, ועדיין לא ברור מה החומר הגנטי הזה "יודע לעשות" בנוסף לעובדות הזועקות מן השטח.

"זה מוזר", סיפרה אליזבט סינקלייר, המחברת הראשית של המחקר "אתה עובר מאה קילומטרים, וזה עדיין אותו הצמח!"

התנ"ך מלא בדיווחים אודות יצורי ענק, בני אדם שחיו מאות שנים והיו בעלי מימדים לא נתפסים שאינם מצויים היום כלל.

אדם הראשון, למשל, חי לאחר החטא עוד תשע מאות ושלושים שנה, והתנשא לגובה של מאה אמה (פלוס מינוס חמישים מטרים) לפחות\*.

בדומה לו, גם הדורות שלפני ובסמיכות למבול היו יצורי ענק.

אלף שנים לאחר מכן עדיין התנשא משה רבינו לגובה של כחמישה מטרים\*\*, ולהבדיל בין קדושי העליון לבין ענקי הטומאה - עוג מלך הבשן שחי עוד בזמן המבול ונהרג בזמן כיבושה של הארץ על

# [ משל ונמשל // צבי ונטורה ]

## סבא פיקולינו

ילד תפנוקים מנסה כל חייו לטפל בבעיה הבסיסית של חייו. מסע חסר תוחלת מערימות הספרים והרי ההימלאיה עד לארמונות ההייטק ומסדרונות הכנסת. מי בדיוק נוסע נגד כיוון התנועה? ומי יגאל אותנו מעצמנו? רק שנסכים לקבל

גיבור אמיתי ניגש לסוכן הנסיעות הקרוב וטס למסע הישרדות הרפתקני בהרי ההימלאיה, לומד לחוש על בשרו את קשיי מלחמת הקיום ובפרט באזורים בהם הציוויליזציה לא אוהבת לבקו מכלוף חזר מחושל, ואפילו אבא שלו אמר שעכשיו הוא כבר יותר מבוגר.

### "המבוגר האחראי"

מכלוף פנה גם לפתיחת עסק ברחוב הראשי, ובדיוק כמו שהבטיח לשולמן - לקח הלוואות, שכר חנות, שיפץ את המקום, הזמין סחורה משובחת ויועץ מכירות מהשורה הראשונה ופתח במסע פרסום שגרר מכירות מדהימות שהכניסו לכיסו מזומנים רבים.

בשלב זה, מכלוף החליט להתחזק והקים משפחה לתפארת, כשהוא מחליט לנצל את כשרונותיו הברוכים בעבודת הצמרת של ההכנסות במשק; הייטק ומדעי המחשב.

את הניסיון והתארים שרכש מזמן הוא כבר לא היה צריך לשדרג, הרעיונות המבריקים שלו למוצרי סטארט-אפ מדהימים כבשו את השוק ומכלוף הפך לגאון משפחת קליינרוביץ לדורותיה.

עכשיו מכלוף החליט שהוא כבר יכול בהחלט להקים מפלגה ולרוץ לכנסת. האג'נדה לא ממש חשובה. כבוד זה כלום? לאחר כמה פעמים שלא עבר את אחוז החסימה בסוף הוא הצליח ולשמחתו לא היה גבול.

### עליתי לבד למקפצה

את כל רעיו ומכריו הוא הזמין למסיבה יוקרתית בפנטהאוז הבוטיק היוקרתי שלו במרומי הוילה הכי אקסלוסיבית בשכונת צהלה בצפון תל אביב. "היי-סוסייטי" כבר אמרנו?

שם הוא סיפר לכל מי שרק רצה לשמוע על רוב עושרו וגדולתו ואיך אשר גידלו הקלפי ונישאו מעל כל שוכני בתי הדירות ושאר האנשים הפשוטים הצורכים את נאומיו המדהימים מעל הפודיום כשלידו יושב יו"ר הכנסת!

### גן הילדים הלאומי

ואז זה הגיע שוב, כמו אגרוף בפרצוף.



רדיפה אין סופית שלא נגמרת. האם יש לה סוף?

רדי" זעק מכלוף קליינרוביץ (המכונה "סבא פיקולינו") בצער, מתנה את מצוקתו עם הרב פרידמן "כל החיים רודפות אחרי אותן מילים. כמה שאני מנסה להשתנות תמיד זה בסוף חוזר אלי. בסוף כל ההשקעה שלי יורדת לטמיון ואין לי שום דרך להיפטר מהבעיה הזו."

זה לא מהיום, זה התחיל אצלו כבר בגיל צעיר. החברה לא פספסו אף הזדמנות, ונהנו ללעוג על חשבוננו. "תינוק", הם היו מכנים אותו, "מתי כבר תבקע מהביצה ותצא לאוויר העולם?"

"מה לא בסדר אצלי?" הוא חשב בליבו "הבדיחות שלי תת-רמה בשבילם? אולי כי אני שם קצוץ על הלימודים? אולי זה שאני עדיין לא יודע לשחות?"

בצר לו הוא פונה אל המורה שלמה ידעני, אולי יהיה לו רעיון.

### ספרים רבות, ספרים!

שלמה הכניס אותו לחדרו, הרים את פרצופו חמור הסבר מהספרים, והסביר למכלוף שככה זה לא עובד. "אם אתה רוצה להפוך לאדם בוגר אתה חייב לבנות כוחות שלך ספריית ענק. ידע הוא כוח שגם בעתיד יתן לך אפשרויות אדירות להתקדם. הידע גם יגרום לך להיפטר מבעיית הריקנות שאופפת אותך, ומבחור תינוקי וקשקשן תהפוך לאדם מלא בידע שיגרום לך להפוך לאדם רציני וחושב עם תכונות המעידות על בגרות."

מכלוף הלך על זה. מכלוף הפך להיות הילד הכי ציבון בכיתה, מה שנקרא - "הכתובת לשיעורי בית בהפסקות". המורים והחברים הופתעו. הוא השקיע שעות בקריאת ספרים וכתבת עבודות מחקה בית החרושת המקומי לציונים גמל לו על כך בנדיבות, ומהר מאוד הוא מצא את עצמו בשלישייה הפותחת של המצטיינים.

### משאית של תאוריה

לאט לאט הוא העפיל אל פסגת התארים הנחשקים באוניברסיטה והפך להיות מושא קנאתם של רבים וטובים.

אבל הלחישות מאחורי הגב לא פסקו,

דווקא זה שיהיה מוכן להיאבק על ההתבטלות הזו וליישמה בחיי הפעשה גם כשאינן פי שיכריח אותנו, ברצונו האישי הפנימי, כשאף אחד פמש לא רואה אותו. דווקא הוא זה שיוכל לנצח את המאבק התמידי הזה ולהיגאל מהגלות הפנימית

ולעוף לאפריקה או לדרום אמריקה. שם, בג'ונגלים האבודים, תגיע ללא מזון וביגוד מוכן ובלי שום יכולת ליצור קשר עם העולם, השירות הצבאי המקוצר שלך בחיל המודיעין בקריה בתל אביב לא מחשל ומבגר כמו ההתמודדות המתגרת עם הקשיים הפיזיים בג'ונגל. המאמצים שלך לדאוג לעצמך ולקיום הבסיסי שלך ינתקו אותך אחת ולתמיד מחבל הטבור הקושר אותך להוריך וסביבתך."

"וכשתחזור", הציע לו בצלאל שולמן באדיבות, "תפתח איזה עסק קטן להתפרנס ממנו בכוחות עצמך ותלמד כבר להתמודד עם קשיי החיים, הרגולציה, התקנות והמיסים המעצבנים, זה כבר יהפוך אותך לאדם בוגר ועצמאי."

ומכלוף לא עושה לעצמו הנחות, כמו

ומכלוף, בחושי הדקים, קלט אותן היטב. הסטיגמה לא בורחת לשום מקום. "סתם ילד תלתי", היו הם מוחייכים בלעג, "תמיד דבוק לסינר של אמאליה ולארגן של אבאליה, לא מוכן להתמודד עם החיים באומץ, מפחד להיכשל, כל החכמה שלו נמצאת רק בספרים."

### החיים זה לא פיקניק

בצר לו החליט להתייעץ עם שני ידידים קרובים - רובינזון התרמילאי ושולמן מהחנות. "איך אפטר כבר מהתדמית הילדותית שרצה אחרי לכל מקום?" הציג בפניהם את השאלה המעיקה.

"דבר ראשון", אמר לו ג'ו רובינזון, "אתה חייב לארוז את החפצים מיד



## התורה קובעת את המציאות

האירוע המרכזי של חודש סיון הוא כמובן מתן תורה, שחל ב-ר' סיון. כתוב שהקב"ה "אסתכל באורייתא וברא עלמא", כלומר שכל המציאות, שורשה ומקורה בתורה. מכאן נוכל להבין משהו על הכוח שיש ליהודים בלימוד התורה ובקביעת פסקי דין על-פי תורה ועל כוחם של צדיקים, לחולל נסים בכוח התורה.

ההיסטוריה חוזרת || האירועים ביהדות אינם היסטוריה מהעבר. בכל פעם שחוזר מועד מסוים, הרי הימים 'נזכרים ונעשים', מתחדש בעולם אותו עניין שאירע בעבר, כל שנה באור חדש. גם ובמיוחד, נכונים הדברים לגבי התורה, וכפי שרואים שכאשר יהודי עולה לתורה הוא מברך "גותן התורה" בלשון הווה, כלומר התורה ניתנת לו עכשיו ברגע זה. גם מעמד מתן תורה, אירוע שקרה בשנת 2448 לבריאת העולם, הוא אירוע נצחי שקורה בעצם בכל רגע ורגע מחדש. התורה אם כך, היא אקטואליה. הסיפורים שפרשת השבוע מספרת לנו, רלוונטיים גם להיום ומי ש"חי עם הזמן" ומחובה יכול להבחין איך הפרשה קשורה למציאות! בעצם, כל התהוות המציאות היא באופן של "יש מאין" ובכל רגע מחדש וזה קורה בכוח התורה, על ידי הדיבור האלוקי שבעשרה מאמרות שבספר בראשית, בהם נברא העולם.

**תורה משנה מציאות || המורם מכל הנ"ל, שאם יהודים פוסקים בכוח התורה דבר מה, הרי זה מחויב במציאות שזה יקרה.**

מקובל אצל חסידי חב"ד, שהתוועדות חסידית פועלת מה שהמלאך מיכאל לא יכול לפעול, והרכה פעמים רואים שמבקשים בהתוועדות ברכה, או אפילו משתמשים בלשון פסיקה, שפלוני יהיה בריא, שיעלח בפרנסה וכדומה. לפעולה הזאת יש כוח רוחני לשנות מציאות.

הרבי שליט"א מלך המשיח, מראה לנו עד כמה הדברים פועלים בשיחת 'דבר מלכות' פרשת משפטים תשנ"ב, שבה מדבר על כך שלאחר שעשו פסק בתורה שהגאולה צריכה לבוא, פתאום החליטו מנהיגי המעצמות הגדולות - רוסיה ואמריקה, להיפגש ולדבר אודות קיום היעוד הגאולתי - "וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות" - הפסקת המלחמה הקרה. לא רק שהחלו להתנהג באופן גאולתי, אלא שכל הדיבור על כך התבצע בבניין האו"ם בניו יורק, העיר של נשיא הדור, הבעל הבית על העולם!

**תורה חדשה ||** מוסבר בחסידות, שבגאולה תתגלה תורה חדשה, ככתוב "תורה חדשה מאתי תצא". תורה זו תתגלה על ידי הקב"ה באמצעות מלך המשיח. איך יתכן דבר כזה, הרי התורה לא תהיה מוחלפת? אלא, שהכוונה היא שיתגלו רובדים כל כך עמוקים ופנימיים בתורה, שזה ייחשב כאילו לדבר חדש.

הגילוי של התורה החדשה, שממנו אנו טועמים כבר בשיחות של הרבי שליט"א מלך המשיח מהשנים תשנ"א-תשנ"ב, שיחות הידועות בשם 'דבר מלכות', יביא גם גילוי של "השמיים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה", כלומר: חידוש במציאות העולם - התגלות מלך העולם לנבראים בגאולה האמיתית והשלימה.

**הדפסת תניא ||** ספר התניא, התורה שככתב של החסידות, מהווה את המצית פנימיות התורה כפי שהתגלתה בדורנו זה. הוא נכתב על ידי מייסד חב"ד, האדמו"ר הזקן, במשך 20 שנה ובו תשובות לכל השאלות של כולנו. התניא תורגם ל-11 שפות ואף לכתב ברייל והודפס בלמעלה מ-8,000 מקומות ברחבי העולם והוא נחשב לספר השני בגודלו אחרי התנ"ך מבחינת התפוצה. הבעל שם טוב עשה עליית נשמה להיכלו של משיח ושאל אותו מתי מגיע האדון? ענה לו מלך המשיח: "לכשיפוצו מעינותיך חוצה!". התניא מהווה את מעיינות החסידות של הבעש"ט וחלק מהפצתו מתבטא בהדפסת התניא, שאז, כדברי הרבי שליט"א מלך המשיח, המעיין עצמו נובע מעוד אתה בקרוב ממש, ב-י"ב תמוז תשפ"ב, יודפס ספר התניא בישיבת חב"ד ברמת-גן. מצווה גדולה להשתתף באירוע כזה, שהוא עת רצון אדיר, בגופו, כנשמתו ובמונו. פרטים בווצאפ 0543817738

לשיעורי תורה וחסידות בווצאפ: 0543817738 וניוטיוב: ערוץ 'הישיבה הוידטואלית'

בקרבתנו את התוכנה האמיתית למודעות עצמית בריאה ונכונה. את היכולת הזו שלנו להתרומם מעל האמוציות הסובייקטיביות האנוכיות שלנו ולהביט על עצמנו בצורה אובייקטיבית וחסרת פניות ללא שוחד ומשווא פנים, פשוט להביט במראה ולומר את האמת על ההתנהלות האישית שלנו.

כאשר מישוה מבחון - יהא מי שיהיה - אומר לנו את חסרונותינו אנו מתעקשים שלא להאזין לו כי מי הוא בכלל שיעזי להעיר לנו? וכמה הוא טוב מאיתנו? אבל כאשר עושה זאת הקב"ה - אבינו אב הרחמן זה שברא אותנו וכולנו שייכים רק אליו, אליו - ולא אל אף גורם אנושי גדול ככל שיהיה אנו מוכנים להתבטל בלב שלם ולהתחיל לטפל בבעיה האמיתית שלנו על ידי לימוד תורתו וקיום מצוותיו.

### הגנרל זה החייל!

כל הפרשיות האחרונות בחודש זה והלאה מאז תקופת חג מתן תורה - מתחיל קצת לפני חטא המרגלים וקרח - מתאפיינות באפשרות שהקב"ה נותן לנו להתבגר. מתברר על פי דבר הרבי שליט"א מלך המשיח שדווקא בהפוך על הפוך זה שיכול להתבגר ולהתייצב באומץ מול האגו הוא דווקא זה שיהיה מוכן להתבטל על אמת להקב"ה ומשה עבדו.

מי שכל מעייניו נתונים להשיג הכרה, מעמד חברתי וכבוד מדומה לעולם לא יפתור את הבעיה האמיתית שלו, דווקא זה שיהיה מוכן להיאבק על ההתבטלות הזו וליישמה בחיי המעשה גם כשאין מי שיכריח אותו, ברצונו האישי הפנימי, כשאף אחד ממש לא רואה אותו. דווקא הוא זה שיוכל לנצח את המאבק התמידי הזה ולהיאגל מהגלות הפנימית. הישגים זה עשה, בתנאי שהם מכוונים לבצע את רצון הבורא בתורתו, תכלית הבריאה והחיים. ■

טראומת הילדות שלו שלא מתכוונת לעזוב:

מכלוף הרגיש שיש פוליטיקאים אחרים שבזים לו והוא לא מסוגל להתעלם מדבריהם. הוא קלט שבדיוק כמו בילדותו גם כאן הוא משחק משחקי כבוד מטופשים. נעלב מכל ידיעה ברשתות. וצורך כל הזמן פיטבג מהחברה. שוב הוא התגלה כחסר חוט שדרה אלמנטרי ושוב חזרו והדהדו המילים האלה של אורי חברו מהיסודי על התינוקי הנעלבי והרגישי שחי ובונה את עצמו כל הזמן מהצומי של החברים. עכשיו הוא כבר ישיש עם גלריה מפוארת של נינים מכל הגוונים אבל הוא עדיין נחשב לסבא פיקוליני (=קטן באיטלקית), פנקסן קטנוני ונלעג שלוקח ללב כל גרעפס שמשמיעים כלפיו.

כשעצובים הולכים לים, אז בדרך הוא עבר ליד הדוכן תפילין של איציק, השליח המקומי של הרבי שליט"א מלך המשיח וכך לאחר שהניח תפילין איציק הפנה אותו אל הרב פרידמן מהשכונה. הביקור שהוזכר בתחילת הכתבה קורה למעשה רק עכשיו.

### מי יכול על האגו?

הרב מסתכל עליו בחיוך אוהב ועונה לו: סבא'יה, יש לך לדעתי טעות בסיסית בהגדרת המילה בגרות. צריך תמיד לזכור ששורש הבעיה - עצם הרע שהורס הכל זה דווקא האגו.

אותו האגו שמדרבן אותך לכיזועים המופלאים שעשית יכול בשניה אחת לדרדר אותך אל עברי פי פחת. כל הפעולות שעשית לא יכולות לטפל בשורש הבעיה הזו, מכיון שאת האגו כמו כל הבריאה. לא אתה מכלוף, הוא זה שברא. היחידי שיכול לטפל בו לבטל אותו ולנטרל את ההשפעות השליליות שלו הוא רק בורא העולם ומנהיגו. לשם כך הוא נתן לנו את תורתו כולל את החלק הפנימי שלה ורק הוא יכול להפנים

”שים לב מה אני אומר עכשיו:

# העם הנבחר ידע להיות העם הבוחר

העם הבוחר ידע את האפשרות שהוא קיבל  
מה, **וידע לבחור** - ידע לבחור בהשם, ידע  
לבחור בתורת ישראל, ידע לבחור באמונה”

אחרי עשרות שנים כעיתונאי בולט, מתפנה בועז ביסמוט, כיום  
פרשן בערוץ 12 ועיתונאי בולט בתחומו, לסקור את התפתחות  
התקשורת בתקופה האחרונה. הוא מספר על חיי משפחתו  
ומגדיר זאת כדבר החשוב בחייו. מה דעתו על התקרבות למסורת,  
על פעילות חסידות חב"ד בארץ ובעולם, ומה תפקידו של העם  
היושב בציון מול העולם הניצב נגדו. לראיין את המראיין...

בנצי פרישמן / צילום: עמי שומן





# תורה

ואני אגיד לך מה מחמיא לי, שבשבת בבית הכנסת "משכן כהנים" (בית הכנסת בשכונתו בתל אביב, ב.פ.), בכל שבוע אחרי שהרב מסיים לדבר, מבקשים ממני לדבר.

מה גורם לי היום לאושר ולהצלחה? שבתפילת מוסף, כאשר סיימנו את תפילת העמידה והכהנים מברכים אותנו, לראות את שני הזאטוטים שלי בכיתה ב' וג', מגיעים לבד, מעצמם, כדי להסתתר, להתעטף ולהתכרבל מתחת לטלית שלי כדי לקבל ברכה. זה הצלחה בחיים".

**מפתיע לשמוע את הדברים מפיו, אדם שכל ימיו שידר חיפוש של הצלחות מסוג אחר.**

"אתה יודע, לפני עשר או עשרים שנה הייתי אומר לך שהצלחה זה להגיע לסוריה, ללבנון או לעיראק, אבל בסוף אתה מבין שהחיים זה לא ריצת מאה מטר, בחיים אתה נבחן בריצת מרתון, בדיוק כמו העם היהודי.

אני חושב שלאורך הזמן, אנחנו מאוד קשים עם עצמנו. דווקא העם היהודי הוכיח את עצמו. שים לב מה אני אומר עכשיו: העם הנבחר ידע להיות העם הבחור (לא העם הבחור כמוכחן זה שאנחנו יוצאים כל חצי שנה להצביע בבחירות...) העם הבחור שידע את האפשרות שהוא קיבל מה', וידע לבחור - ידע לבחור בהשם, ידע לבחור בתורת ישראל, ידע לבחור באמונה.

וא נחשב לאחד מבכירי העיתונאים בישראל. מאחוריו רקורד מרשים ביותר של שליחויות עיתונאיות במדינות אויב, ביקורים באין ספור מדינות, היה שגריר ישראל, וכתב בכלי התקשורת השונים במשך עשרות שנים. גם כיום, ביושבו בפאנגל הפרשנים של ערוץ 12, רבים רואים בו את קולם, כאשר לא פעם הוא מתעמת עם דעות שמאל הנשמעות בערוץ, כשהוא מביא את קול הימין.

"אם שואלים אותי, אני בעיקר אבא של דוד, נעמי מיכל ומאי. זה בעיקר התפקיד והייעוד שלי בחיים, להיות אבא של הילדים שלי". אומר בפתח הראיון בועז ביסמוט, לשעבר עורך ישראל היום, וכיום מגיש 'מחשבות בעם' עם משה שלונסקי בגל'צ' ביום שישי ועמית בכיר במכון ירושלים לדיפלומטיה ואסטרטגיה.

כאשר באים לראיין אישיות העוסקת כל ימיה בראיונות לאישים בכירים ביותר בעולם, הרי שמהר מאוד מתגלה כי גם בתפקיד המרואיין, הוא עושה את העבודה בצורה מיטבית. קולו ברור וחד, דבריו נאמרים ללא היסוס כשהוא מציג את חזונו לחיזוק הזהות היהודית בקרב האוכלוסייה.

כבר בתחילת דבריו, כאשר אני מתייחס לרקורד המרשים שלו בתחום התקשורת, הוא מגיב: "עוזב, כבוד זה לא מה שאני מחפש, זה לא מעניין אותי כבוד..."

**אז מה אתה כן מחפש? הנה בכף זאת אתה שנים בתקשורת, דמות מוכרת, פנים ידועות. אתה אומר "אני לא מחפש כבוד" וככל זאת אתה נמצא שם, למה?**

"אתה לא מחפש כבוד, אתה יודע טוב מאוד שאם אתה מחפש כבוד אז הכבוד ירח ממך, מי כמוך יודע את זה, ואתה מאמין ויודע בדיוק את יחסי הכוחות בין האדם לבין הכבוד. הכבוד יבוא אליך אם הוא יחליט, אתה לא תבוא אליו. וזה ככה כמעט בכל דבר בחיים.

היום כשאני כבר בגיל לא לא צעיר, אני אגיד לך מה אני מחפש. היום אני מחפש שרעייתי וילדיי יהיו גאים בי.

אתה מגיע לגיל מסוים שאתה רוצה להעביר ערכים ועוד ערכים. ערכים זה שם המשחק.

## אני חושב שלאורך הזמן, אנחנו מאוד קשים עם עצמנו. דווקא העם היהודי הוכיח את עצמו. שים לב מה אני אומר עכשיו: העם הנבחר ידע להיות העם הבחור (לא העם הבחור כמוכחן זה שאנחנו יוצאים כל חצי שנה להצביע בבחירות...) העם הבחור שידע את האפשרות שהוא קיבל מה', וידע לבחור - ידע לבחור בהשם, ידע לבחור בתורת ישראל, ידע לבחור באמונה

ביהדות אין מקרה, ואני מרגיש שכנראה אני נבחרתי להיות השליח שנשלח מלמעלה לגרום לה לסיים את התהליך הזה.

כיום הבית שלי מחובר מאוד למסורת. אדם עם קריירה כמו שלי, היה מצופה שהוא ידבר על יחסי ישראל עם מדינות ערב. על שגרירות, על תקשורת, על תוכן, סקופים ודיגיטל. אבל כיום, כשהגעתי כבר לגיל שמבינים את משמעות החיים, אין כבר שום ספיקות ברצון שהבית היהודי שאני חי בו יהיה מחובר ליהדות.

זה בעצם התפקיד, זו היא ריצת המרתון שלי. זה דבר שהוא עקבי ולא משתנה. עשיתי משהו, התחלתי משהו, הייתה לי קריירה כזו וקריירה אחרת - אבל העקביות סביב האמונה היא דבר שלא השתנה, לא משתנה ולא ישתנה לעולם".



הזכרת קודם שאתה פוקד את בית

החיבור של המשולש המדהים הזה, עם ישראל, ארץ ישראל, כאשר שניהם מתחברים עם תורת ישראל - זה מה שמוביל לדבר הגדול הנוסף שמגיע. אין ספק, שזה הכיוון".

**הזכרת את ההורים, הסבים והסבתות. אתה עצמך גדלת ונולדת בישראל?**

"נולדתי בישראל, ברחובות. יש לי ארבעה ילדים, שניים נולדו בצרפת ושניים נולדו בישראל. לי קוראים בועז, לאשתי קוראים רות, ולילדים שלי קוראים מיכל, דוד ונעמי. ברוך ה'".

**למה דווקא הקשר הזה סביב מגילת רות והסיפור הזה של דוד?**

אצל זוגתי היהדות תמיד הייתה נוכחת. עוד לפני שהכרתי אותה, היהדות דיברה אליה. בשלב מסוים היא החלה בתהליך המופלא הזה של החיבור ליהדות, ובסימו של תהליך הגיור היא הפכה לרות, ובהתאם לכך גם ילדי זכו לשמות הקשורים לסיפור רות ובוועז.

וזה לא היה כל כך פשוט. זה תהליך שלקח זמן, זה ריצת מרתון".

**אבל זו תפיסה ייחודית, שהלקים מעם ישראל לא שותפים לה.**

"כאשר כולם מסתכלים על נבואות אפוקליפטיות, ומקהלת העורבים צועקת תמיד עד כמה שיהיה פה רע, אני אומר לעצמי: אלוקים אדירים, תראה איך זכיתי. במשך הרבה דורות, מה היה לאבא שלי? מה היה לסבא ולסבא-רבא שלי? עם ישראל היה מפוזר בעולם, ארץ ישראל לא הייתה תמיד נגישה, זה היה תלוי בקהילה שהוא חי בה, במצבו הפיננסי ובסוג המשטר שהוא היה חי בו. ואנחנו נולדנו לדור שרוכ עם ישראל חי בארץ ישראל, תחת שלטון יהודי. שים לב איזו זכות.

לכן כשאני רואה כיום יהודים מתלוננים, אני נועק. אנחנו כל יום צריכים לומר תודה לה', ובקצב הזה מותר לנו לקוות ולייחל לדבר הגדול מכל, אמן וזה יהיה בדורנו.

תמונות: עם נשיא ארצות הברית לשעבר דונאלד טראמפ בחדר הסגלגל, עם נשיא צרפת עמנואל מקרון, עם ראש ממשלת הודו נרנדרה מודי, עם בנו בכותל



בוא ניקח למשל את מענדי מדוכן חב"ד בשדה התעופה. הוא לא יסתכל על יהודי בהתאם לאיך שהוא לכוש ומה הוא עשה הבוקר, מה הוא אכל ומה הוא שתה. זה בכלל לא משנה לו בשביל להניח לו תפילין, ובזכות ההסתכלות הזו הוא יגרום לו לקיים את המצווה הזאת. לכן חב"ד מאוד מאוד יקרים לי".

בועז מציין כי כאשר הבן שלו, שהיה בגיל שלושה ימים, נכנס לניתוח מאוד קשה ומורכב, אזי כאשר עמדו להכניס אותו לחדר הניתוח, הוא שם לו תמונה של הרבי שליט"א מלך המשיח, מתחת לראשו.

הכל בכח של הרבי שליט"א מלך המשיח. ובכל זאת, הזכרת את השייבוב בין ההסתכלות המאמינה האישית שלך, לבין עבודתך כעיתונאי.

"יש אנשים שלא מבינים איך בועז האינטליגנט, זה שלמד באוניברסיטה ועשה כל כך הרבה דברים, עדיין מאמין. לדעתי זה דבר פשוט, אין סתירה בין אמונה למדע.

ביקרתי יותר מפעם אחת בכפר חב"ד ודיברתי הרבה פעמים עם שלוחים וראיתי אנשים שהם גיבורים, לא רק גיבורים במונח הרוחני של המילה, אלא במונח הפיזי של המילה. אנשים שאני מאוד מאוד מעריך. ב-2011 נתנו לי את הכינוי "השליח שלנו בעולם התקשורת", ואני חושב שזו הייתה אחת המחמאות הכי גדולות שקיבלתי.

במשך אלפי שנים רצינו להיות אור לגויים, שאנחנו נהווה את הדוגמא החיובית לאומות העולם; אבל היום, יש כאלה שרוצים לראות בגויים אור.

וזה לא שיש לי משהו נגד הגויים, אני לא אדם ששונא ולא רוצה להיות כזה. גם בגויים אפשר כמובן למצוא דברים טובים, ואפילו יש שני גויים שזכו שפרשות בתורה נקראו על שמם, ולא במקרה. העם שלנו חזק מספיק מכדי לפחד למצוא דברים חיוביים בקרב אומות העולם.

אבל העיקר הוא שאת החכמה אנחנו צריכים לחפש אצלנו. זה שיש חכמה אצל הגויים לא אומר שאנחנו צריכים לטשטש או להתבייש בחכמה היהודית. יש לנו את החכמה שלנו, את האמונה שלנו שנטועה עמוק בעבר".

ואיך זה בא לידי ביטוי בחייך?

"אני תמיד הייתי אדם מאמין ותמיד שמרתי כשרות, זה לא דבר חדש. אני חושב שהתהליך שעבר עלי הוא לא התחזקות; כאשר אדם מגיע לגיל מסוים, לשלוה



יש שתי גישות ביהדות; גישה אחת אומרת שזה או הכל או כלום, ויש את הגישה של חב"ד - שזה מה שאני אוהב בחב"ד - שצריך להיות פרקטיים. יש תרי"ג מצוות, אבל לא חייב לקיים את כולם בשביל לקיים מצווה אחת.

אנטישמי; יש יהודי מסוג כזה ומסוג אחר, אחד שיותר מאמין ואחד שפחות, הוא לא דתי (לעת עתה, ב.פ.) והוא חרדי, זה חובש כיפה סרוגה וזה כיפה שחורה - כל אחד שיהיה מה שהוא רוצה. ולכן אני אומר שיהודי חייב לחבק יהודי.

הכנסת בשבת. זה משהו שהיה איתך במישך החיים או שזה משהו שנכנס בתקופה האחרונה?

"תמיד היה לי קשר לחב"ד. אני אוהב את חב"ד, קודם כל כי חב"ד לא שופטת אותך. חב"ד מוצאים את האור בכל יהודי.

כעיתונאי וכאדם שביקר בלמעלה מ-90 מדינות, נתקלתי הרבה פעמים באנטישמיות מקרוב ומרחוק; באמריקה, בעולם הערבי, הרגשתי את אותה אנטישמיות ואני גם יודע מה זה. אבל יהודי בחיים לא יכול להיות

**כיום הבית שלי מחובר מאוד למסורת. אדם עם קריירה כמו שלי, היה מצופה שהוא ידבר על יחסי ישראל עם מדינות ערב. על שגרירות, על תוכן, סקופים ודיגיטל. אבל כיום, כשהגעתי כבר לגיל שמבינים את משמעות החיים, אין כבר שום ספיקות ברצון שהבית היהודי שאני חי בו יהיה מחובר ליהדות**



אנחנו נמצאים פה בארץ ישראל, חלק גדול מהעם היהודי יושב בארצו - אבל דבר מזה לא היה קורה בלעדי היהדות. היהדות יכולה להתקיים גם כשאנחנו בארצות הגולה, אבל הקיום שלנו בארץ ישראל תלוי ביהדות. הרי מה היא ירושלים, אם לא בית המקדש? אי אפשר לנתק את הקיום שלנו פה מהיהדות.

מסוימת, מתאפשר לו להתרכז יותר בדברים שבאמת חשובים. כשאני יושב בשבת בבוקר בבית הכנסת, עם הבן והבת שלי לצידי ושומעים את קריאת התורה, כאשר אשתי הולכת ללמוד את פרשת השבוע עם הרבנית אלישיב, כאשר אנחנו יושבים יחד ואמא מצטרפת לסעודת השבת - אני חושב שאין דבר יותר חזק

**מה שכן הייתי רוצה, זה יותר כבוד הדדי בתקשורת בין הזרמים השונים. מותר לחשוב אחרת, מותר גם לא להסכים בנועם. לא רק מותר, חייב. החרדי חייב לקבל את מי שלא, כמו שהצד השני חייב לקבל את החרדי. אבל אנא מכם, אל תנסו לשנות. לא ייתכן מצב היום, שיהודי שלא שומר תורה ומצוות יקבל את האמונה של ההודי שמאמין בפרה, אבל יהיה לו קשה לקבל את האמונה של אחיו מבני ברק שרוצה יותר יהדות. כל אחד צריך להבין את השני**

היום, ברוך השם, ישנן תחנות רדיו רבות שהן יהודיות, עיתונים דתיים, אנשי תקשורת שהם אנשי אמונה. אנחנו נמצאים בתקופה פשוט נהדרת, לא חייבים להתלונן תמיד ולהגיד שהתקשורת "שמאלנית". לא צריך לפחד מאנשים שמאגרים אותך.

מזה. מה אני צריך יותר מזה? כמוכך חוץ מאותו הדבר שכולנו מצפים לו כל יום..."



בוא נדבר קצת על התקשורת. איך נוצר מצב כזה שהעם הולך ונהיה מחובר יותר למסורת וליהדות, אבל בתקשורת כמועט ואין לזה ביטוי? בכוונה אני לא משתמש בחילוק של ימין ושמאל, אצלנו לא מחלקים ככה יהודים...

"כשאני הייתי עורך ראשי (של עיתון ישראל היום, ב.פ.) ניסיתי לעשות, ואני מקווה שהצלחתי, עיתון כמה שיותר יהודי.

מה שכן הייתי רוצה, זה יותר כבוד הדדי בתקשורת בין הזרמים השונים. מותר לחשוב אחרת, מותר גם לא להסכים בנועם. לא רק מותר, חייב. החרדי חייב לקבל את מי שלא, כמו שהצד השני חייב לקבל את החרדי. אבל אנא מכם, אל תנסו לשנות. לא ייתכן מצב היום, שיהודי שלא שומר תורה ומצוות יקבל את האמונה של ההודי שמאמין בפרה,

יותר סובלנות בינינו, יותר חיבה, הערכה והסכמה בינינו. ולדעתי ככה אבא שבשמיים, יהיה הרבה יותר גאה בנו. ומי יודע, אולי הוא ייתן לנו את ההפתעה הגדולה שלה אנחנו מחכים אלפי שנים".

**האם אתה רואה צורך כיום, ברמה הפרקטית, לשנות את מפת**

אבל יהיה לו קשה לקבל את האמונה של אחיו מבני ברק שרוצה יותר יהדות. כל אחד צריך להבין את השני.

ישראל היא מדינה קטנה מאוד. כאשר מישהו מתעטש בקרית שמונה, אתה צריך ממחטה באילת. ומכיוון שכל אחד מאיתנו התחנך אחרת בבית אבא, אז מה שצריך זה יותר אהבה בינינו,





למעלה: עם הרב ישראל מאיר לאו  
למטה: עם ידידו יהונתן פולארד



הגענו לעידן שעיתונאי מפרשן. עכשיו, העיתונאי רואה עצמו כשחקן”.

#### מה הכוונה שחקן?

”רואים את זה בעיקר דרך הרשתות החברתיות. היום העיתונאי מביע את דעתו, הוא כותב טורים. הוא אומר לשר תעשה כך או אחרת, ואם השר לא עושה כרצונו הוא יכול לציין לשר שהוא שחקן ורמאי”.

אני חושב שצריך קצת יותר דרך ארץ. מקצוע העיתונאות זה מקצוע מכובד, אבל לעיתים הוא קצת מתרחק מהמכובדות שלו, וזה דבר שקצת חורה לי. אני “מתקוטט” הרבה פעמים באולפנים, אבל אני אף פעם לא אעבור את גבול הטעם הטוב, כי אני חושב שאנחנו צריכים לכבד האחד את השני”.

#### האם העידן החדש, עם הרשתות החברתיות ושפע המידע הזמין ברשת, “תיקן” לדעתך את התקשורת?

”תראה, אנחנו חיים היום בעידן אחר. יש ספר של סטפן צווייג בשם “העולם של אתמול”. אין ספק שהעולם שאני גדלתי בו והתחלתי לעסוק בעיתונות ב-1983 זה לא העולם של היום. העולם השתנה ללא היכר”.

הרשתות החברתיות בהחלט שינו את המפה. היום כל אחד הוא עיתונאי, כל אחד הוא צלם, כל אחד הוא פרשן, כל אחד יכול לחתוך את השני. אבל זה גם גרם לכך שכיום פחות מעמיקים. היום הכל מאוד מאוד מהיר, הכל מאוד רגעי”.

המצב הזה קצת נוגד את האמונה שלי במקצוע העיתונות, שצריך קצת יותר עומק. אנחנו גם תקשורת יהודית, אנחנו עם הספר, לא יזיק לנו להתעמק יותר. הרשתות החברתיות הביאו יותר דמוקרטיה ופתיחות, אבל מצד שני הורידו את המקצועיות. אתן לך דוגמה: בודק עובדות. ברשתות הכל עובד, אין לך בודק עובדות. אני כשהייתי עורך עיתון, כאשר פרסמתי כתבה, עבר עליה קודם כל העיתונאי, עורך העמוד, עורך החדשות, העורך הראשי,



#### התקשורת?

”כיום יש לי פרספקטיבה רחבה על מצב התקשורת במדינות רבות. חייתי באירופה, חייתי באפריקה, הייתי המון בארצות הברית, התראיינתי לכל כך הרבה כלי תקשורת. יש עיתונאים מצויינים, כלי תקשורת מצויינים, אבל ישנה בעיה מרכזית אחת: פעם, עיתונאי היה מדווח. אחר כך

לערכים, חילונים, כיפות סרוגות וחרדים. איפה אני נמצא בחלוקה הזו? ריבלין שכח לגמרי את השבט שהוא הדבק והמלט של החברה הישראלית - המסורתיים”.

המסורתיים הם אנשי אמונה, הם לא כיפות סרוגות, הם לא חרדים, הם לא ערבים והם גם לא חילונים - זה הרוב בישראל, רוב שהכיוון שלו מאוד ברור. הרוב הזה רוצה שישראל תהיה יהודית; לרוב הזה אין שום בעיה עם מייעוטים והוא רוצה לתת להם כבוד; הרוב הזה רוצה שנצליח, רוצה כלכלה מצליחה, רוצה חברה פתוחה, רוצה את השבת שלו, ורוצה את החגים שלו, ואוהב את הארץ שלו”.

אז נכון שיש מייעוץ רעשן שרוצה דברים אחרים, אבל הכיוון שלנו הוא ברור”.

לאורך הראיון כולו מדבר בועז על האמונה האיתנה שיש לכלל יהודי בהתגלות הרבי של ישו. מלך המשיח והצפיה לבואו. ואכן כדבריו, כולם מאמינים ומצפים לכך, וזה אכן עומד לקרות תיכף ומיד ממש”.

המגיה, ולבסוף גם בודק העובדות, שים לב כמה תחנות עד שהמילה הכתובה רואה את הדפוס. ברשתות החברתיות, בקליק אחד אתה מפרסם מה שאתה רוצה”.

הבעיה היא שבעידן הנוכחי הכל מאוד חשוב, אין דבר שהוא לא חשוב. יש אינפלציה של ידיעות ופרסומים, עד שכבר לא לוקחים שום דבר ברצינות. זה כמו זאב זאב! וככה מגיעים לפגיעה באמינות של התקשורת, ובשביל עיתונות, אמינות זה א-ב”.



#### לסיום, יש כאלה שטוענים שישראל מאבדת את הכיוון שלה. לאיזה כיוון אתה חושב שישראל הולכת?

”אני לא חושב שישראל מאבדת את הכיוון. יותר מדויק לומר שישראל מקבלת יותר גיוון”.

רובי ריבלין, בנאום מפורסם מאוד שלו, חילק אותנו לארבעה שבטים. הוא טען שהאוכלוסיה בארץ ישראל מתחלקת

# כמה עבדים אתה צריך?

מה הקשר בין הבגד הקדוש שאנו לובשים על גופנו לכמות האנשים שיחפצו לשרתנו בגאולה האמיתית והשלמה? • מתברר שהציצית אוצרת בתוכה סוד גדול • בעולם בו האנושות מחפשת את הרובוט הבא שיחסוך מאמץ, מתברר שהפתרון נמצא ממש כאן

## מאת: אריה קירשנזפט

הרביעי מערכב... גם אם נחלק את כל הפעולות שלנו לעבדים שישוטטו סביבנו חסרי מעש, לא נצליח להעסיק את כולם.

מדוע אכן אמרו חכמינו שיהיו לנו כל כך הרבה עבדים? האמת שזו חידה בלתי פתורה, אבל בסדר, יש שאלות יותר קשות שגם עליהן הרבי שליט"א מלך המשיח יענה כאשר יבוא לגאול את כל עם ישראל מיד ממש!

מה שכן, חכמים גילו לנו את הסוד הטמון במספר העבדים. אז ככה: לפי התורה, בגד שיש לו ארבע כנפות, כלומר שיש לו ארבעה קצוות וארבעתם מרובעים, חייבים לקשור לו חוטים בקשירה מסוימת. היום אנו מקפידים ללבוש לכתחילה בגד כזה על מנת לזכות במצווה החשובה והמיוחדת. הציצית שומרת על הלבש אותה, וגם.. מזכה אותנו בקרוב

לענות על הבעיה הזו ולספק לה פיתרון. הרובוטים המשוכללים שכבר משוטטים במרחב בוודאי מקלים עלינו את שגרת החיים. אם זה בבתי חרושת, בבתי רפואה, או רובוט ביתי שמנקה את הבית. אבל העתיד הלא רחוק בכלל מחכה לנו עם רובוטים אנושיים, כלומר עבדים נאמנים.

אנו שמחים לבשר לכם שגם זה הולך להיות בקרוב ממש. אחד מייעודי הגאולה הפחות מפורסמים הוא שלכל אחד מאיתנו יהיו 2800 עבדים (!). כן, שמעתם נכון. אלפיים שמונה מאות עבדים. האם קיים היום בעולם מישהו שיש לו כל כך הרבה עבדים?

אין ספק שהמספר הזה אסטרונומי עבור אדם אחד. ננסה לחשב: עבד שמכין כוס קפה, עוד אחד ששוטף, השלישי מגיש,

ישנו פתגם מפורסם "מה שהלב חושק - הזמן עושק". יש לנו הרבה שאיפות, משימות רצונות, ויעדים שאנו מסמנים לעצמינו בחיים ולא לכולם אפשר להגיע. הלב חושק והזמן עושק. לשעון יש מה לומר, יום רודף יום שבועות חולפים והשנים רצות.

יש דברים שלא נצליח להשיג גם אם לא היינו מוגבלים בזמן. סוג של משימות שאדם אחד לא יכול לבצע בשום אופן כל עוד הוא בן אדם אחד.

אבל יש דברים שאם היו מוסיפים לנו עוד כמה שעות ביממה, בוודאי שהיינו מודים על כך בשמחה.

ובכן, אחד החלומות הגדולים של האנושות לפתח איזה מנגנון שיכול



בעבדים המדוברים.

אגב ציצית, מנהג חב"ד לשים גומי על הציצית על מנת שתהיה מתוחה על הגוף. זאת לאור הפסיקה של האדמו"ר הזקן רבי שניאור זלמן מייסד חסידות חב"ד שהציצית צריכה להיות פתוחה על הגוף ברוחב מסוים. פעם אחת הזדמן יהודי להתוועדות (מפגש חברים באווירה חסידית), ששם ישב יו"ר האגודה למען הגאולה האמיתית והשלמה הרב זמרוני ציק.

חזותו של האורח האקראי העידה עליו שאינו בקיא בדיני התורה ובוודאי שאינו לובש ציצית. הרב ציק הציע לו שיתחיל לשים גומי על הציצית... האורח שהתבייש לחש ליושב לצידו "איך אשים גומי על הציצית שאין לי?". ענה לו החבדניק: "נו...". תשימו ציצית ותשימו גומי לציצית. כדאי לכם, גם שמירה מיוחדת, וגם עבדים רבים!

בואו נעשה את החישוב:

נאמר כנביא (זכריה פרק ח) "כה אמר השם צבאות, בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגויים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמור נלכה עמכם". פסוק זה מתאר את מצב הגאולה, וממנו לומדים על כמות העבדים.

לשונות הגויים הכוונה לכל האומות, שהם כידוע 70. ואומר הפסוק "עשרה אנשים מכל לשונות הגויים". כלומר שמכל אחד מהשבעים אומות יבואו עשרה. סך הכול 700, ומה הם יעשו? "יחזיקו בכנף איש". כאמור, כנף הוא כינוי לקצה הבגד שעליו אנו שמים את חוטי הציצית. ואם עבור כנף אחד יבואו 700, אז לכל ארבעת הכנפות יבואו 2800.

חשוב לדעת שמצות הציצית קשורה באופן ישיר לקיבוץ גלויות. ארבעת הכנפות רומזים לארבעה רוחות העולם שבהם פוזרים כל היהודים בזמן הגלות.

בכל מקום שיהודי נמצא, בין אם הוא גר שם ובין אם הוא מטייל שם, ואפילו בחור הכי נידח בעולם - עליו לזכור שהוא נעלה מהעולם. והגויים, אינם נועדו אלא לשרת אותו שיוכל לעבוד את השם בשמחה ובקלות. הציצית מזכירה לנו את המסר החשוב הזה. עלינו לקדש את העולם ולהכינו לקבלת פני המשיח - הרבי שליט"א מליובאוויטש שיבוא מיד ממש לגאול את כולם.

על הציצית נאמר "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות השם". הציצית מזכירה לנו לקיים את המצוות ולעשות את העבודה המוטלת עלינו כאן בעולם. סיפורים רבים בהיסטוריה מגלים על סגולת הציצית לשמירה ברכה והצלחה. מי

## מה עושים ב"חופש הגדול"

איך יוצרים אחדות משפחתית? אני שואלת את עצמי, במיוחד שהילדים מצליחים לריב גם על האוויר בבית, כישרון ייחודי ששמור רק להם ביצירתיות שידועת להמציא את עצמה כל פעם מחדש וגם להפתיע כמובן.

איך יכול להיות שאחרי כל כך הרבה שנים שרוב הזמן הם לא מצליחים להביך, שלא לדבר על לתקשר אחד עם השנייה - הם יום אחד יהפכו לחברים הכי טובים?

או שאולי הריבים הללו זה הדבק שידביק אותם ביחד... כל החוויות הללו יהפכו למקשה אחת שתכיל בתוכה את כל זכרונות הילדות הנעימים, המרגיזים, המצחיקים וכו'. אני מאמינה שכן. הביחד הזה הוא חיוני וזה לא משנה אם זה בין אחים או בין הורים לילדים. זה כמו שורש שמתחזק מיום ליום מהתנאים להם הוא זקוק על מנת לשרוד.



צילום: מענדי סגל

גם בחופש צריך לחנך

לכן ה"חופש הגדול" או ה"פגרה" כפי שיש כאלו שקוראים לזה יכול בהחלט להיות עוד רצועה בחבל הענק שנקרא משפחה. אין מתכון למשפחה מושלמת, כל משפחה עם הייחודיות והססגוניות ששמורים רק לה. כך שכבר אפשר למצוא אותו זמן, הנקרא חופש גדול ומתקרב אלינו בצעדי ענק, זמן של חיבור קודם כל.

כמובן שידוע שבתוך החופש ניתן (ורצוי...) לתכנן שגרה כמו קייטנה ביתית עם לו"ז מתוכנן ומאגר של הפעלות ביתיות למלא את הזמן בתוכן והעשרה. כמובן שהגדולים יותר ישמחו לתכנן ולתקצב תקציבים עבור פרסים ובניית תפריט יומי, שגם הם יהיו פנויים לקחת בו חלק פעיל. כל אלו נמצאים בגשר שמחבר בין שנה לשנה על מנת שנגיע בשלים יותר לשנה החדשה.

אך כמובן שנביא הדור ידע גם לזה לדאוג, מאהבתו העצומה לילדי ישראל ללא פשרה, והקים את ה"קעמפ", על מנת לשמור על חינוך הילדים במשך ימי החופש, לאור דברי הרבי שליט"א מלך המשיח על הסכנות שבתקופה זו. מטרתו של הקעמפ היא לחזק את החינוך היהודי.

ה"קעמפים" וקייטנות "גן-ישראל" פתוחים לכל הילדים באשר הם, וזה לא משנה מאילו רקעים הם מגיעים. הקעמפים והקייטנות הללו פזורים בכל העולם ונותנים טעימה של פעם בשנה מטעם החיים מתוך מסירות הנפש שהרבי שליט"א מלך המשיח טמן בתוכם.

המסירות האבסולוטית הזו מורגשת בכל רמ"ח האיברים. כל הורה ששלח את ילדו למתנה הנפלאה הזו יכול להעיד על כך. הילדים חוזרים מושפעים מטוב, ומשופעים בתוכן ואהבה שלא ניתן למצוא בשום מסגרת חווייתית כזו.



ציצית שומרת בהווה ומסייעת בעתיד

## אחד מייעודי הגאולה הפחות מפורסמים הוא שלכל אחד מאיתנו יהיו 2800 עבדים (!). כן כן, שמעתם נכון. אלפיים שמונה מאות עבדים. האם קיים היום בעולם מישהו שיש לו כל כך הרבה עבדים? אין ספק שהמספר הזה אסטרונומי עבור אדם אחד

נוכל לנסח זאת כך: ארבעת כנפות העולם, הם כביכול הציצית של הקדוש ברוך הוא. על ידי הקפדה על מצווה זו, נזכה לעבדים, ונזכה שהקדוש ברוך הוא יקיים בהידור את מצוות הציצית שלו. שיאסוף אותנו כבר מכל קצוות הארץ, ויתן הוראה למשיח להפסיק להציץ, לצאת ממחבואו ולהביא את הגאולה מיד.

זה לא חלום. זאת מציאות שהולכת להתממש בכל רגע ממש. אלפיים שמונה מאות עבדים. ואם תשאלו מה נעשה איתם? דבר ראשון אמרנו, זאת עוד שאלה שנשאיר למשיח לתרץ. וחוזר שאלה, הכול בסדר, אנחנו נסתדר איתם רק שהגאולה תבוא כבר רבנו של עולם, מגיע לנו משיח! עם ישראל מוכן לגאולה, קבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ, שלח לנו את הרבי שליט"א מלך המשיח שיגאלנו גאולת עולמים!

שמקפיד על ציצית וזוכר לשמור גם את המצוות האחרות - ראוי לו שיזכה לכך כך הרבה עבדים.

בכוחה של הציצית לזרוז את קיבוץ הגלויות ולגרום לכך שכל עם ישראל יתקבץ מהתפוצות. וכמו שאנו אומרים בתפילה "וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ".

אגב, השם "ציצית" גם הוא קשור לגאולה. כיון שציצית מלשון מציץ, וכמו שנאמר על המשיח "מציץ מן החרכים". הרבי שליט"א מלך המשיח כבר מוכן להביא את הגאולה השלימה לעם ישראל. גם העבדים מוכנים ללוכשי הציציות. הכול מוכן ומזומן! לכן הוא מציץ. בציפייה ודריכות עצומה הוא ממתין בכל רגע להוראה מהקדוש ברוך הוא: זהו, תתקדם. תביא לעולם את הגאולה האמיתית והשלימה.



דלהי

הודו



## הרב עקיבא סודרי, בן 35, נשוי למושקא ואב לחמישה, שליח הרבי שליט"א מלך המשיח בדלהי, הודו

**ילדות** // נולד וגדל בירושלים לאבא שעלה ממרוקו ואמא שעלתה מצרפת, והתקרבו לחב"ד. "לאמא זיכרונה לברכה היה קשר מיוחד עם הרבי שליט"א מלך המשיח, הוא פנה באופן אישי לשלוחים שלו בצרפת וביקש שידאגו לה. זה היה סיפור מדהים שלאורך השנים כלל לא ידענו אותו, שמענו זאת רק במהלך ה'שבועה' לאחר שנפטרה."

**לימודים** // כבן למשפחה חב"דית, השלים את חוק לימודיו כפי שמקובל בישיבות חב"ד. "למדתי שלוש שנים בישיבה לצעירים ועוד שלוש שנים נוספות בישיבה הגדולה של חב"ד בצפת, ולאחר מכן נסעתי כפי המסורת ל'קבוצה' - לשנת לימודים נוספת ב-770, בית המדרש של הרבי שליט"א מלך המשיח בניו יורק."

**שליחות** // הפעם הראשונה שהגיע לדלהי היתה לאחר סיום שנת הלימודים ב-770. "התבקשתי לנסוע לסייע שם בבית חב"ד, ושהיתי שם חצי שנה. במהלך התקופה הזו ראיתי בעיניי את העשייה הברוכה והצלחת הנפשות בעבודת השליחות בבית חב"ד, והחלטתי כי גם אני אחרי שאקים משפחה, אבחר לצאת בשליחות הרבי שליט"א מלך המשיח למקום כלשהו סביב העולם."

**החצי השני** // מושקא גרומך, מהיישוב בית דגן שבמרכז הארץ. "אבא שלה הוא השליח של הרבי שליט"א במקום כבר עשרות שנים, היא נולדה וגדלה בשליחות והיה לה טבעי וברור להמשיך את החיים בשליחות בארץ או בעולם, דיברנו על כך כבר מתחילת הקשר בינינו, אך הודו דווקא לא היתה על הפרק."

**הודו** // חודשים ספורים לאחר החתונה פנה אליהם מנהל בית חב"ד בדלהי הרב שמוליק שארף, הוא היה צריך לנסוע עם משפחתו לארץ לחדש את הויזה להודו וביקש שיבואו למלא את מקומו לתקופה של שלושה חודשים. "האמת שזה לא הכי הסתדר לנו עם התוכניות והחלומות שלנו, אבל לאחר שכתבנו לרבי שליט"א מלך המשיח באמצעות האגרות קודש וקיבלנו ברכה ברורה, הבנו שזה הדבר שעלינו לעשות. עשינו חשבון שלא יהיה משתלם לנסוע ולהמשיך להחזיק את הדירה בארץ, לכן קיבלנו את הבית החדש והטרי שלנו, בית של זוג צעיר, חלק מהחפצים הצלחנו למכור וחלק העברנו לאנשים, ונסענו."

**נחיתה** // הבית חב"ד ממוקם בימין בזאר' מכיוון שכל המטיילים מגיעים קודם לאזור זה, ומכאן ממשיכים הלאה. "המפגש הראשוני עם הימין בזאר' גורם להם

לרוב האנשים, זהו מקום הומה אדם, עמוס וצפוף, מוזהם ומלוכלך, ויחד עם החום הגבוה השורר בהודו - פעמים רבות למעלה מארבעים מעלות - התוצאה לא סימפטית בעליל. ולתוך כל זה נחתנו, הזוג הצעיר והטרי..."

**בית חב"ד** // בדלהי משמש בית חב"ד עבור המטיילים כתחנת מעבר, וממנו הם יוצאים להמשך הטיול ברחבי תת היבשת או גם למדינות אחרות כמזרח. "נכנסים אלינו המון מבקרים, עשרות ולפעמים אפילו מאות ביום. בגלל שהרחוב בחוץ כל כך סוער ומשוגע, אנשים מחפשים אי של שקט ושל שפיות ולכן בית חב"ד כאן הוא לא עוד מקום המעניק שירותי דת אלא ממש מצרך חיוני, אפילו רק להניח את התיק, לשתות כוס מים, להתחבר לאינטרנט."

**חיבור** // מגוון המטיילים בהודו אינו מצמצם רק לאוכלוסיית הצעירים שסיימו צבא, אלא רחב הרבה יותר. "היהודים שנכנסים לבית חב"ד זה ממש עם ישראל על כל גווניו וסוגיו, ועבור הרבה מהם זהו המפגש הראשון שלהם בחיים עם יהדות ועם הרבי שליט"א מלך המשיח. זהו אמנם חיבור מאוד קצר אבל בעל השפעה גדולה לכל החיים."

**בנימה אישית**

**סדר יום //** "הבוקר נפתח בשעה של לימוד זוגי עם אשתי. אנחנו לומדים יחד את שיחות 'דבר מלכות' של הרבי שליט"א מלך המשיח, דבר שמעניק כוח ומכוון מטרה. לא נדיר שמפריעים לנו באמצע אבל אנחנו משתדלים לתמרן... בערב אני מוסר באופן קבוע שיעור ב'תניא' לאורחים שמתאספים בבית חב"ד. שאר סדר היום מורכב מסיוע למטיילים בבקשת ברכה מהרבי שליט"א מלך המשיח באמצעות האגרות קודש והנחת תפילין, השאר לא תמיד צפוי. בשל כך שמדובר במקום מאוד הומה ודינאמי אני קם בבוקר ולא יודע מה מצפה לי להיום, חילוץ של צעיר שנפל לסמים או גופה שצריך להטיס דחוף לארץ, הכל יכול להיות והכל אכן קורה".

**ספר ניד //** "בין לבין כאשר יש זמן פנוי, לימוד שיחות של הרבי שליט"א מלך המשיח, או תניא".

**שבת קודש //** "שבת זה צורך של כל יהודי, לא משנה כמה הוא יהיה שומר מסורת או מקפיד, זו נקודה חזקה שכולם רוצים ליטול בה חלק, להשתתף בסעודת שבת, מה שנקרא אצלנו 'ארוחת שישי'. השירים, הסעודה, שולחנות מקיר לקיר, מלא יהודים צפופים וכולם שרים ביחד, זו אחדות מטורפת מול העיניים, כולם יחד ללא כל המחיצות שמפרידות בינינו בשגרת ימי החול. אם כל השבוע בית חב"ד הוא תחנת מעבר, אז שבת נותנת לנו רגעים שאפשר לשבת יותר בנינוחות, אחד על אחד, לשוחח ולהקשיב. יש לנו צוות שמתפעל את המטבח ואחראי על ההגשה, כך שאנחנו יותר פנויים לשבת עם האורחים".

**משפחה //** "מטייל שנמצא כל כך רחוק מהבית ורואה פתאום משפחה יהודיה נחמדה עם ילדים חמודים, זה פשוט מעורר ופותח את הלב. כולם מבינים שבמקום כמו הודו ובמיוחד על ה'מיין בזאר' זה מקום מאוד מאתגר לגדל ילדים, וברגע שאנשים נמצאים בבית חב"ד ואחד הילדים ניגש אליו ומחייך או נותן לו 'כרטיס משיח' עם תפילת הדרך, זה מחולל פלאות. הילדים חיים פה, הם מעורבים מאוד במה שקורה והם חלק בלתי נפרד מבית חב"ד".

**איחול //** "שנצא יחד עם הכנין החדש ישר לירושלים, הכי קרוב לבית המקדש. שהרבי שליט"א מלך המשיח ייכנס ויבקר במקום הזה שהשקענו בו את חיינו".

ההרגשה של היציבות והלימודים. הם יוצאים מהבית כל בוקר בשעה קבועה עם תיקים והולכים 'לבית הספר' - לדירה שכורה באזור, שם הם מבליים את החצי הראשון של היום במסגרת לימודית, הגדולים ב'משיח קידס', בית ספר אינטרנטי מדהים שנותן להם המון ומעניק להם חברה, חיבור, כוח בשליחות, ועוד. לצעירים יש גן עם סדר יום, משחקים וכל מה שצריך בגיל הזה. בשעות אחר הצהריים הם מגיעים לבית חב"ד שם הם נמצאים איתנו, משתתפים ומקבלים את החוויה של האירוח, העזרה, השליחות".

**קורונה //** המגפה העולמית לא פסחה על הודו, שידעה זמנים מאוד קשים של סגר מוחלט, תחלואה המונית ושיעורי תמותה גבוהים. "במשך כל הזמן הזה לא עזבנו, היה ברור לנו שדלת בית חב"ד לא תיסגר לרגע, למרות שעקב ההגבלות ומצב התעופה כבר לא הגיעו מאתיים מטיילים ביום אלא מטייל אחד ביומיים... כעת העולם כבר מתאושש והמטיילים חוזרים בהמוניהם, ושוב עמוס וצפוף, ברוך השם".

**צו מלהניל //** בשנים הראשונות בית חב"ד היה ממוקם בחדר שכור בתוך גסט-האוס (מלון אורחים פשוט). קצת לפני שהם הגיעו נשכר בנין עבור בית חב"ד, וכמהלך השנים הם החלו לשכור בנין נוסף ממול ובנו גשר שיחבר ביניהם, אבל בכל זאת המקום כבר נהיה קטן מידי. "מה שהיה לנו הכי קשה זה לראות אנשים שנכנסים לבית חב"ד, ועוזבים רק בגלל שלא מצאו לעצמם מקום או כיסא פנוי לשבת. אנחנו נמצאים פה בתנאים לא קלים במיוחד כשכיל לפגוש עוד ועוד יהודים, והנה בגלל תנאים פיזיים לא מספקים אנחנו מפספסים אנשים".

**תוכניות לעתיד //** במשך כמה שנים חיפשו מקום מתאים עד שלבסוף מצאו הזדמנות נדירה - שטח רחב ידיים על השדרה הראשית של ה'מיין בזאר'. "צריך להבין שבשכיל כזה דבר צריך נס, שברו שם שמונה חנויות כדי לאחד את השטח וכעת אנחנו בונים שם בנין של 5 קומות שיכיל את כל מה שצריך עבור בית חב"ד - לובי כניסה וחדר קבלת פנים, בית כנסת מרווח, אולם גדול ויפה עבור סעודות שבת וחגים, וגם חדר מחשבים ואינטרנט עבור המטיילים ליצירת קשר".

**עזרו לנו //** הם לא היו אוזרים אומץ לגשת למהלך הזה אם לא היו מקבלים מראש ברכות מיוחדות מהרבי שליט"א מלך המשיח. "קיבלנו ממנו מכתב באמצעות 'האגרות קודש' שם הוזכר במפורש הנושא של בניית בנין לחב"ד 'על הרחוב הראשי! כמה שהיד שלי רעדה בעת חתימת החוזה... ידעתי שאני מתחייב על סכום ענק, אבל מכיוון שזה בכוחו של הרבי שליט"א מלך המשיח אז עשינו את זה. ברוך השם הכנין כבר עומד ועבודות הבניה בעיצומן. בימים אלה ממש אנחנו בעיצומו של קמפיין לגיוס הסכום האחרון שנדרש כדי שנוכל לסיים את הבניה בהקדם ולהיכנס לבנין החדש כבר לקראת חודש החגים הקרוב. אני קורא מאכץ לכל אחד ואחת: טלו חלק ותרמו לנו, זו זכות לכל החיים". Charidy.com/delhi



**אסון //** הם כבר עמדו לסיים את תקופת מילוי המקום עבורה הגיעו והתכוונו לחזור לארץ, אך אז הגיעו אליהם בשורות קשות וכואבות. "זה בתקופת מבצע 'עמוד ענן', הרב שמוליק שארף שהה עם משפחתו בקרית מלאכי כאשר רקטה שנורתה מרצועת עזה פגעה ישירות בדירה בה שהו. הוא ובנו הקטן נפצעו, אשתו מירה נהרגה במקום. זה היה הלם מוחלט, טרגדיה נוראה".

**נקודת מפנה //** הנסיבות הקשות הובילו לכך שהרב שארף כבר לא יכול היה לחזור לבית חב"ד בהודו, אבל היה ברור לכולם שאין מצב לסגור את המקום. "בשלב מסוים נסענו לארץ ללידה של בתנו הבכורה, ובינתיים הגיעו תלמידי ישיבת חב"ד כדי לאייש את בית חב"ד. לאורך כל התקופה ניסינו אנחנו ואחרים למצוא מי שיוכל להחליף את משפחת שארף בדלהי באופן קבוע אך לא מצאנו שום פתרון מתאים, ואט אט הכנו שהשליחות הזו נותרה עבורנו ומחכה לנו, אין מישהו אחר... ומאז אנחנו כאן, כבר למעלה מעשר שנים".

**אתגר //** המגורים במקום יוצרים התמודדות מורכבת בנושא החינוך, כיצד למצוא לילדים את השגרה והמקום שלהם לגדול בו. "מאוד חשוב לנו להקנות להם את

קל

5				4				9
	6	7	1		5		3	4
3				9			6	
	2			7	8	5		3
8			5					7
7		4			2		9	
	7			2				6
4	8		9		1	3	7	
2				3				1

בינוני

4			5			8		
		3	8			7		1
	9			1				3
7			1			3		
		6	7	4		2		
		9		6				5
5				7			8	
8		2			1	9		
		1			4			7

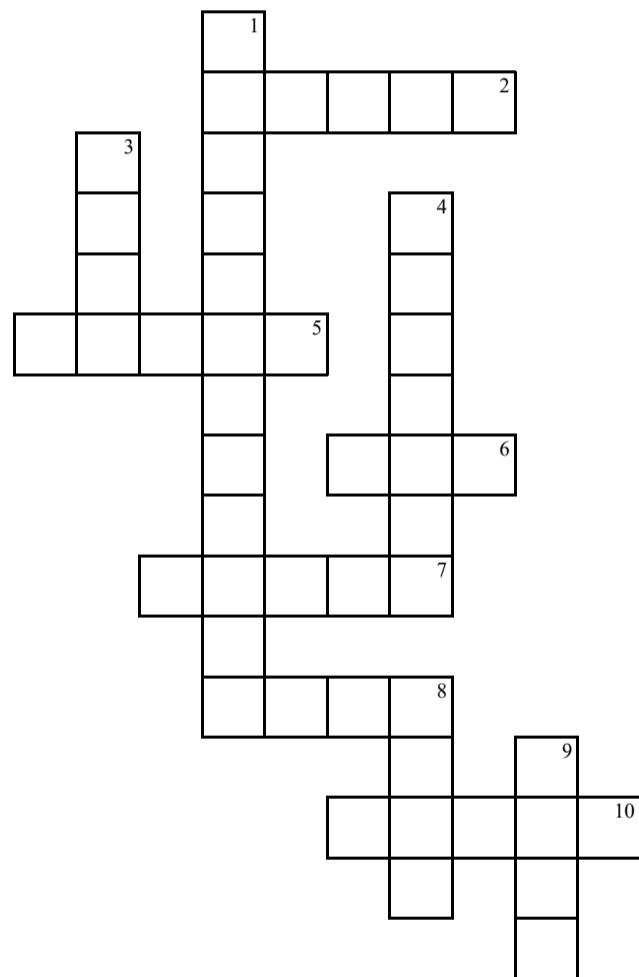
קשה

		8						
	6				9	4		
3				4		1		
	9			2			5	
6				8				3
	4						8	
		5		3				4
		4	8				2	
							9	

# תשבץ בגדי כהונה

אחד הדברים אותם נראה בקרוב ממש, עם בניין בית המקדש השלישי, הוא חזרתם של הכהנים לעבודתם. הכהנים נדרשים ללבוש בגדים מיוחדים, אשר נכתבו בצורה מדוייקת בתורה. הכהן הגדול, נדרש ללבוש בגדים המיוחדים אותו.

מצאו את שמות הבגדים לפי ההגדרות.



**פאזון**

- פאזון**
- עליהם היו כתובים שמות השבטים
  - כל כהן חובשו על ראשו
  - בתוכו יש את האורים והתומים
  - פכסה את החלק התחתון של הכהנים
  - מלבוש הגוף של הכהנים
  - מקיף את מצחו של הכהן הגדול
  - הכהן הגדול חובש אותו על ראשו
  - הכהן הגדול לובשו פעל הפעיל
  - נחגר על הגוף (כנגד הלב)
  - אסור ללבוש בגדים כאלה, אך הכהנים לובשים דווקא פחומר זה

# מערת המכפלה

מקום קבורת אבות האומה



## נחלת רבותינו

הרבי האמצעי (הרבי השני בתולדות חב"ד) שלח את בתו ומשפחתה להתגורר בחברון, ואף רכש בעיר עצמה מספר נחלות שנרשמו על שמו. לאורך כל השנים הביעו רבותינו נשיאנו את קשרם למקום, כשהם מחזקים את הישוב היהודי בעיר. כך גם מיד לאחר מלחמת ששת הימים, כאשר זכינו לקבל את המקום בנסי נסים, והרבי שליט"א מלך המשיח קרא ליישב את העיר כולה ביהודים.

## מתפללים לגאולה

"בקניית מערת המכפלה החלה הגאולה הכללית של כלל ישראל", כך אומר הרבי שליט"א מלך המשיח. ואכן מקום זה, מהווה מקום מאחד של עם ישראל כולו, בהיותו מקום מנוחתם של אבות העם, מהווה מקום בו נושאים רבים תפילה, לגאולה האמיתית והשלימה, בקרוב ממש.

## תפילת הפרגל

בסוף חודש סיון, נשלחו המרגלים מהמדבר, על ידי משה רבינו לארץ ישראל. כלב, שהיה אחד מאותם אנשים שנשלחו, בחר שלא להשתתף עימם בתוכניתם ופנה לחברון שם נשא תפילה במערת המכפלה. במקום זה קבורים ארבעה זוגות: אדם וחוה, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ורחל - ומכאן חשיבותו.

## פתח גן עדן

"זווכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה", כך אומר כל יהודי מדי יום (לפחות שלוש פעמים) בתפילה העמידה. על חשיבותו של המקום, כמקום תפילה, מובא ש"כל התפילות עולות דרך חברון" (ומשם מגיעות הן למקום המקדש בירושלים). במערת המכפלה, מצוי פתח גן עדן. לאורך כל השנים השתדלו יהודים להגיע למקום על מנת לשאת תפילה בפני בורא העולמים.

# היום יותר מתמיד רואים ניסים גלויים

בפניה לרבי שליט"א מלך המשיח בבקשת  
ברכה, עצה והדרכה באמצעות אגרות הקודש



חייגו למוקד הברכות: 03-9412-770  
או באתר האינטרנט: [www.igrot.com](http://www.igrot.com)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד